

DE VERNIEUWDE DEMO IS UIT!

Demo

Jaargang 17 nummer 1
Juni 2000

DOCUMENTATIECENTRUM
NEDERLANDSE POLITIEKE
PARTIJEN

Kiezen voor democratie

Heroïne als Medicijn

**Jonge
Democraten**

COLUMN HOOFDREDACTEUR

De gemiddelde JD-er heeft gewacht en gewacht. Honderden keren gehoord van wanneer komt die Demo nu eens uit. Soms vervelend om te horen maar wel te recht. Maar na veel geduld, tegenslagen en mensen die net niet hun afspraken zijn nagekomen, toch een Demo. Eindelijk na vele maanden wachten, het resultaat.

En daarnaast beschikken we ook weer over een nieuwe hoofdredacteur. Dus een nieuwe Demo en een nieuwe Hoofdredacteur mooier kan het niet. Deze Demo is nog niet de Demo zoals die ons voor ogen staat. De Demo gaat een bepaalde koers varen, namelijk voorlopig als opinieblad, afgewisseld met stukjes over de JD. Want we vinden het ook wel eens nodig dat de Demo ook een blad wordt met meer aandacht voor de JD. Nu is dat enigzins bemoeilijkt vanwege het feit dat ook regelmatig de nieuwsbrief wordt verspreid. Moet er dan nooit meer een verslag worden geschreven over een activiteit, door de Demo? Moeilijke kwesties, maar we zullen een goede afwisseling vinden in de toekomst. Wat deze Demo ook nog echt mist is een hoofdinterview. Ook daar wordt aangewerkt maar het is meer het probleem van tijd en personeel, ideeën niet, want we willen immers genoeg.

Om de Demo dus nog beter te maken organiseert de Demo een bijeenkomst waar alle Jd-ers die dat maar willen advies, mening, idee, oordeel, aanbeveling, visie en al wat dies meer zij op de laatste uitgebrachte Demo kunnen geven. Daarover horen jullie dus binnenkort meer. Ondanks de vele tegenslagen is het dus toch nog gelukt om de Demo uit te brengen. Daarvoor wil ik vele mensen bedanken die het mogelijk hebben gemaakt om de Demo tot stand te brengen.

Wat mij de afgelopen tweeën en halve maand als plaatsvervangend hoofdredacteur is opgevallen is dat ondanks dat de Demo niet uitkwam, veel Jd-ers de Demo een warm hart toe dragen en dat ook vele hebben mee geholpen om deze Demo uit te brengen. Ernest zal voor de komende twee jaar zich gaan inzetten voor een Demo als hoofdredacteur.

Ik wens hem veel plezier in zijn nieuwe functie.

Groet,

Joffrey
Plaatsvervangend Hoofdredacteur
(normaal Adjunct-hoofdredacteur)

COLOFON

Demo

Vrijzinnig-democratisch magazine van de Jonge Democraten
nummer 1, jaargang 17 verschijnt 4x per jaar
(ISSN 0925-4390)

Demo is het onafhankelijk orgaan van de Jonge Democraten.
Publicaties in Demo geven niet noodzakelijkerwijs de mening van de redactie of het Landelijk Bestuur weer.

Aanleveren kopij

Aleen bijdragen die op floppy worden aangeleverd met daarbij een afdruk op papier worden behandeld. De Kopij dient te zijn bewaard als WordPerfect (5.x, 6.x) of MS Word bestand.

De tekst moet onopgemaakt (als "kaal" tekstbestand) worden aangeleverd. Dus geen cursiveringen, onderstreepte zinnen, vergedrukte letters, etcetera.

De tekst moet wel voorzien zijn van een boven titel, titel en streamers. Streamers zijn de delen van de tekst die in Demo vetgedrukt staan, los van de tekst. Het is erg handig als je je tekst duidelijk in stukken verdeelt. Houd er rekening mee dat je stuk kan worden ingekort in verband met ruimtegebrek. Zorg er dan ook voor dat je tekst duidelijk aangegeven stukken bevat, die in dat geval geschrapt kunnen worden. Dit voorkomt veel frustratie en tijdverlies. Een Demo-pagina bedraagt ongeveer 850 woorden, exclusief illustraties. Floppy's worden alleen geretourneerd als er een voldoende gefrankeerde en aan de afzender geadresseerde retourenvelop is meegestuurd en het retouradres op de floppy vermeld staat. Een artikel kan door de redactie worden ingekort of in het geheel niet worden geplaatst. Zonder toestemming van de hoofdredacteur mag niets uit Demo worden overgenomen.

Redactie-adres

Redactie Demo
T.a.v Hoofdredacteur Demo
Postbus 660
2501 CR 's-Gravenhage

Kopij via e-mail

Voor kopij via e-mail gelden de normale aanleverreizen. Maar kopij via e-mail moet als attachment in Word document of in een textfile meegestuurd worden. Afbeeldingen kunnen niet meegestuurd worden, en dienen op de deadline op bovengenoemd Redactie-adres aanwezig te zijn.

E-mail adres: demo@jd-net.nu

Plaatsvervangend Hoofdredacteur. (normaal Adj.hoofdred.)
Joffrey Bieleman
(0348-501584)

Hoofdredacteur per 1 Juni 2000
Ernest Verhees

Redactie

Jaap Beetstra (tekenaar)
Rene Biesenbeek (columnist)
Marianne Bos (eindredacteur)
Meino van Dijk (redacteur)
Misha Hauben (redacteur/fotograaf)
Marco van der Leij (vormgever)
Sanne Liefink (redacteur)
Louise Muller (redacteur)
Marcel Vendrig (vormgever)
Ernest Verhees (redacteur)
Paul van der Weijden (vormgever)

Lay-out ontwerp:

Marcel Vendrig

Demo agenda

De volgende deadline is gesteld voor:
10 Juli 2000

De

mond

17.1

4
Heroïne als Medicijn

8
Verplaats je wat vaker in je kleinkind

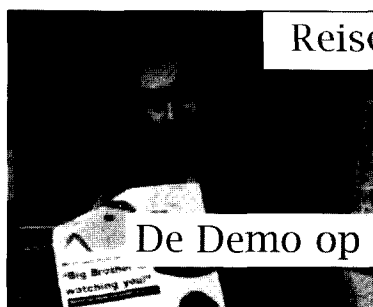
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9

1
Politieke jongeren steunen

1
Kiezen voor democratie

1
De voorzittershame

1
Nederland moet naar een Hype Economie

1
Reise nach Berlin

1
De Demo op bezoek bij

1
2
3
4
6
8

Heroïne als Medicijn

Veiligheid, of liever gezegd onveiligheid, is voor veel Nederlanders op dit moment één van de belangrijkste maatschappelijke thema's. Hier zijn een aantal verklaringen voor te geven. Naast de toegenomen aandacht in de media voor zinloos geweld is er in de laatste twee jaar weer een stijging van de totale geregistreerde criminaliteit waargenomen. Opmerkelijk is dat ruim een kwart van de geregistreerde criminaliteit wordt veroorzaakt door een kleine groep heroïne-gebruikers. Slechts 20% van de verslaafden is crimineel. Deze kleine groep criminele verslaafden zijn vooral verantwoordelijk voor het plegen van fietsdiefstallen, diefstallen uit auto's, woninginbraken en winkeldiefstallen. De aanwezigheid van verwaarloosde verslaafden die in het openbaar gebruiken en het vinden van gebruikte spuiten leidt bovendien tot grote onrust bij burgers. Hierdoor worden heroïne-verslaafden vaak gestigmatiseerd. Dit maakt het moeilijk om sociale voorzieningen voor deze minderheden te realiseren en hun integratie in de maatschappij te bevorderen. Enkele recente voorbeelden zijn bijvoorbeeld de commotie die ontstaan is over de vestiging van een uitgiftepunt voor de medische verstrekking van heroïne en de vestiging van hostels in Utrecht.

Het is te verwachten dat het aanpakken van de overlast die door de (criminele) drugsverslaafden wordt veroorzaakt en het verminderen van de overlast ten gevolge van het openbaar gebruik van heroïne zal kunnen leiden tot een verhoogd veiligheidsgevoel. Bovendien wordt wellicht het stigma van de verslaafden verminderd en wordt de resocialisatie van de verslaafden bevorderd. Het huidige beleid met een focus op de bestrijding van de aanlevering van drugs (supply reduction) en de gefragmenteerde hulpverlening lijken niet optimaal te zijn om de bovengenoemde doelstellingen te verwezenlijken. Bovendien lijkt de trend van harmonisering van het Europees drugsbeleid, zoals afgesproken in het verdrag van Schengen, eerder een verharding van het Nederlandse beleid in de hand te werken. Het doel van dit discussiestuk is oplossingen aan te dragen voor de volgende vraagstelling:

"Hoe is de overlast ten gevolge van het gebruik en het verkrijgen van harddrugs, i.h.b. heroïne, te verminderen.". Eerst zal in het kort een achtergrond bij de harddrugsverslaafden gegeven worden. Vervolgens wordt het huidige beleid van de Nederlandse overheid beschreven en tenslotte worden enkele voorstellen gedaan voor aanpassingen van het drugsbeleid. Op het komende congres zal een aantal moties worden ingediend door de werkgroep drugsbeleid die betrekking hebben op dit onderwerp.

VERSLAVING: DEFINITIE EN ACHTERGRONDEN

Verslaving is een extreme vorm van afhankelijkheid. Drugsafhankelijkheid is door de World Health Organisation (WHO) gedefinieerd als een syndroom dat zich manifesteert in een gedragspatroon waarbij het gebruik van een psychoactieve drug een hogere prioriteit wordt gegeven dan ander gedrag dat eens een hogere waarde had. Eten en hygiëne worden bijvoorbeeld niet meer als belangrijk beschouwd. Alles wordt in het werk gesteld om in de harddrugsbehoefte te kunnen voorzien. Verslaving wordt geassocieerd met de behoefte om constant drugs te gebruiken en vertoont de kenmerken van een stoornis met kans op een chronische terugval. Zelfs na een aantal jaar van onthouding kan het opnieuw in contact komen met de omgeving waarin altijd gebruikt is, leiden tot een terugval. Het in aanraking komen met een placebo of het gebruik van spuiten zonder drugs leidt soms al tot een hernieuwde beleving van het high- worden. Tot nu toe werd harddrugsverslaving niet beschouwd als een ziekte, maar nieuwe wetenschappelijke inzichten tonen aan dat dit wel degelijk het geval is. Bij een ziekte waardoor je gedrag verandert zijn altijd de hersenen betrokken. Het gedrag van drugsverslaafden is veranderd en de wetenschap heeft laten zien dat er inderdaad structurele veranderingen in de hersenen van verslaafden zijn opgetreden. Deze adaptieve veranderingen in de neurale systemen van de hersenen, die tot uiting komen in de behoefte om continu drugs te gebruiken, kan twee componenten hebben. Ten eerste is er de psychische

Door: Mario v/d Stelt

afhankelijkheid, waarbij het drugsgebruik nodig is om een goed (euforisch) gevoel te creëren en psychisch ongemak te voorkomen. Psychische afhankelijkheid ligt altijd ten grondslag aan een verslaving. Een tweede factor, die niet altijd voorkomt bij een verslaving zijn de fysieke componenten, zoals de fysieke afhankelijkheid en tolerantie. Fysieke afhankelijkheid wordt gekenmerkt door een lichamelijke reactie wanneer gestopt wordt met het drugsgebruik. Bij tolerantie voor een drug zijn steeds hogere doses nodig om de dezelfde effecten op te roepen als bij de oorspronkelijke doses. Marijuana- en cocaine-verslaving zijn voorbeelden waarbij alleen de psychische component een rol speelt. Een heroïne-verslaving heeft beide componenten. Er zijn een aantal condities die een verslaving aan harddrugs in de hand werken. Ten eerste is er bij 50 tot 70% van de verslaafden sprake van genetische aanleg. Bepaalde systemen in de hersenen zijn zo gevormd dat ze makkelijker vatbaar zijn voor verslaving. Voorts moet je in een omgeving verkeren waarin harddrugs makkelijk te krijgen zijn. Tenslotte moet de verslaafde een reden hebben om te gebruiken. Hij of zij voelt zich niet goed of leeft in slechte omstandigheden. De drugs worden gebruikt om hun stemming te verbeteren.

VERSLAAFDEN: FACTS AND FIGURES

In Nederland wordt het aantal drugsverslaafden op 25.000 geschat. Dit aantal is al jaren stabiel. In vergelijking met andere Europese landen, zoals Duitsland, Zweden en België, is het percentage verslaafden in Nederland ongeveer gelijk. Het grootste gedeelte van de Nederlandse verslaafden bevindt zich in de vier grote steden, waar ook de meeste overlast wordt gerapporteerd. In Utrecht wordt het aantal heroïne-verslaafden op 950 geschat. Het betreft voor een groot gedeelte wat oudere mannelijke (81%) Nederlandse (64%), Surinaamse (12%) en Marokkaanse (12%) verslaafden, waarbij de gemiddelde leeftijd boven de 35 jaar ligt. Van de verslaafden is 90% werkloos of arbeidsongeschikt; 17% is dak- of thuisloos. De Utrechtse harddrugscene bestaat uit een vrij stabiele groep gebruikers met weinig nieuwe aanwas. Meer dan 83% gebruikt al langer dan 4 jaar. Dit is

in belangrijke mate te danken aan het beleid gericht op de scheiding van gebruikersmarkten voor soft- en harddrugs. Helaas brengt de recente verscherping van het Nederlandse softdrugsbeleid het gevaar met zich mee dat jongeren weer in aanraking komen met harddrugs zoals heroïne. De voornaamste drugs die gebruikt worden in de Utrechtse scene zijn heroïne, methadon en cocaïne. De meeste verslaafden zijn echter poly-drugsgebruiker. Vooral autochtonen combineren hun drugsgebruik met het drinken van veel alcohol; er worden pillen geslikt (kalmeringspillen, speed en amfetaminen) en men rookt regelmatig hasj of marijuana.[3] De sterfte door druggebruik bedraagt 2,4 per miljoen inwoners. In Frankrijk is dit cijfer 9,5, in Duitsland 20,0, in Zweden 23,5 en in Spanje 27,1. Het Nederlandse sterftecijfer is het laagst van Europa. Ten aanzien van het voorkomen van AIDS onder drugverslaafden is de Nederlandse aanpak ook succesvol: 10,5% van de verslaafde in Nederland is AIDS-patiënt in vergelijking tot 39,2% voor Europa. Op dit moment wordt er ongeveer 300 miljoen gulden aan verslavingszorg besteed en 270 miljoen aan drugsbestrijding. Er zijn een aantal probleemgroeperingen

Psychische afhankelijkheid ligt altijd ten grondslag aan een verslaving

binnen de harddrugscene. Ten eerste zijn er de Marokkaanse harddruggebruikers die buitensporig veel overlast veroorzaken. Er is vaak sprake van agressie en (verwervings)criminaliteit. Deze gebruikers onttrekken zich aan gangbare normen en waarden en zijn moeilijk te benaderen en te motiveren. De door hen ontwikkelde levensstijl belemmert normaal functioneren in de maatschappij. Een tweede probleemgroep zijn de verslaafden met een dubbel diagnose. Deze verslaafden hebben naast hun verslavingsproblematiek ook psychische en medische problemen. In het algemeen lijkt de problematiek de laatste jaren toe te nemen. Een schatting is dat bij 30% van de verslaafden altijd al een psychische stoornis aanwezig is geweest.

Door de stijgende leeftijd en de langere duur van de verslaving verergert de psychische problematiek. Deze groep veroorzaakt verhoudingsgewijs ook veel overlast en komt frequent met de politie in aanraking. De groep blijkt moeilijk te bereiken en heeft weinig motivatie om de eigen situatie te veranderen. De criminele verslaafden zijn gemiddeld 31 jaar en recidiverend. Ze plegen ongeveer 11 delicten per persoon. De etnische achtergrond is afwijkend: Surinamers en Antillianen komen ongeveer 4x zoveel voor in de dadergroep als op grond van het bevolkingsaandeel verwacht mag worden. Voor Marokkanen is het aandeel ruim drie keer zo hoog.

HET NEDERLANDSE DRUGSBELEID

Het huidige Nederlandse drugsbeleid richt zich enerzijds op de beperking van de vraag naar drugs en anderzijds op de beperking van het aanbod. Hiernaast is het beleid gericht op de bestrijding van de overlast rond het gebruik van drugs en de handhaving van de openbare orde. In Nederlandse beleid wordt onderscheid gemaakt tussen soft- en harddrugs op basis van hun risico. Harddrugs, zoals heroïne, cocaine en XTC, vormen een onaanvaardbaar risico voor de gezondheid. Na enkele keren gebruiken kan je al verslaafd raken. Softdrugs, zoals marijuana en hashish vormen een aanzienlijk minder groot gevaar voor de gezondheid. Marijuana is niet meer schadelijk dan alcohol of tabak. De meest ernstige strafbare handeling volgens de Opiumwet is de in- en uitvoer van drugs. Ook de vervaardiging, de verkoop en het vervoer van drugs zijn zeer strafbaar. Het bezit van alle drugs is strafbaar; het gebruik echter niet. Uitgangspunt is dat zoveel mogelijk moet worden voorkomen dat druggebruikers in de illegale circuits belanden, waar ze moeilijker te bereiken zijn voor preventie en hulpverlening. Hierbij sluit het principe van de schadebeperking aan: "Harm reduction". Het beperken van de gezondheidsrisico's voor drugsgebruikers, zonder dat dit uitsluitend gericht is op het beeindigen van de verslaving, is hierbij als doelstelling geaccepteerd. Verslaafden die niet willen of kunnen stoppen zouden anders geïsoleerd kunnen raken en verder lichamelijk en psychisch achteruit-

gaan. Activiteiten die hierbij horen zijn het verstrekken van methadon, schone spuiten, voeding en onderdak. Deze activiteiten zijn vaak ingebed in laagdrempelige programma's om zoveel mogelijk verslaafden te bereiken. De huidige verslavingszorg biedt een uitgebreid en gedifferentieerd netwerk van voorzieningen voor de opvang en behandeling van verslaafden. Naar schatting wordt 70-80% van de verslaafden bereikt. Er zijn 12 verslavingsklinieken en 20 instellingen met meer dan honderd vestigingen voor ambulante verslavingszorg. De geboden zorg varieert van hulp bij afkicken, psycho- en groepstherapieën tot het dagelijks verstrekken van methadon. Ook begeleiden deze instellingen verslaafden die in aanraking komen met politie en justitie. Daarnaast worden laagdrempelige maatschappelijke hulpverlening, zoals straathoekwerk, dagopvang en huiskamerprojecten voor prostituees georganiseerd.

De laatste jaren wordt drang en dwang uitgeoefend op verslaafden om zich te laten behandelen. Een voorbeeld hiervan is de wet Strafrechtelijke Opvang Verslaafden. De wet stelt rechters in staat criminele verslaafden de mogelijkheid te bieden om hun straf om te zetten in een behandeling. Vervalt men echter in oude gewoonten dan moet de straf als nog worden uitgezeten.

AANGEPAST BELEID

De JD is tot nu toe voorstander van legalisering van heroïne, omdat dit de noodzaak wegneemt van verslaafden om zich over te geven aan crimineel gedrag. Heroïne is echter een zeer gevaarlijke stof voor de gezondheid. Legalisering op de korte termijn is niet gewenst. Het vrij geven van heroïne zou leiden tot een stijging van het aantal gebruikers, slachtoffers en overlast. Het huidige beleid van scheiding van de soft- en harddrugssegmenten werpt juist zijn vruchten af en legalisering van heroïne zou dit effect te niet kunnen doen. Bovendien brengt het Nederland internationaal in een onmogelijke situatie. Wel zou de verstrekking van heroïne op medisch voorschrift mogelijk moeten zijn. De harddrugsverslaafde is een patiënt en heroïne is een medicijn om aan deze ziekte gerelateerd gedrag onder controle te brengen. De heroïne-verslaafde vertoont namelijk gedrag

dat zijn gezondheid aantast. De verslaafde besteedt zoveel aandacht aan het verkrijgen van geld voor heroïne, dat hij/zij zichzelf verwaarloost door geen prioriteit te geven aan hygiëne, eten en drinken. Hij heeft een grote kans allerlei infectie-ziekten, zoals hepatitis, TBC en AIDS op te lopen. Verstrekking van medicinale heroïne onder gecontroleerde omstandigheden zal dit gedrag wegnemen. Heroïne zal zeker niet de oplossing zijn voor zijn verslaving. Daarvoor zal de patiënt moeten afkicken en zijn oorspronkelijke problemen die hebben geleid tot de verslaving verholpen moeten worden. (Het voert te ver om de problematiek die ten grondslag ligt aan de verslaving hier te behandelen.) Door echter onder medisch toezicht heroïne te verstrekken kunnen de gezondheid en de sociale omstandigheden van de verslaafde gecontroleerd en verbeterd worden. De patiënten met dubbele diagnoses zullen eerder gediagnosticeerd worden, waardoor eerder hulp op maat beschikbaar komt.

De huidige experimenten met de medische verstrekking van heroïne in Rotterdam en Amsterdam verlopen goed in navolging van het experiment in Zwitserland. Deze experimenten tonen aan dat medische verstrekking van heroïne niet tot overlast in de buurt leidt en dat de conditie van de verslaafden verbeterd. De strenge criteria voor de verstrekking van medicinale heroïne die nu gehanteerd worden, zouden versoepeld moeten worden. Het is nu moeilijk om verslaafden te vinden die voldoen aan de criteria. Het is wenselijk dat iedere verslaafde er gebruik van kan maken. Het is echter niet de bedoeling dat iedereen die nog niet verslaafd is of nog maar een paar keer heeft gebruikt die heroïne te verstrekken.

Het grote voordeel voor de samenleving is dat de verwervingscriminaliteit gepleegd door deze verslaafden afneemt, en dat ze niet meer in het openbaar gebruiken. Hierdoor worden de gevoelens van onveiligheid verminderd. Tevens wordt het criminele circuit met betrekking tot de levering van heroïne gemarginaliseerd. Op deze manier wordt ook niet in strijd gehandeld met internationale verdragen, omdat het niet verboden is om heroïne voor medicinale doeleinden te gebruiken. Morfine en methadon mogen immers ook voorgeschreven worden.

Het is noodzaak de verslaafde, die medische heroïne krijgt, te begeleiden in het proces van reïntegratie in de maatschappij. Door de grote diversiteit en aantallen aan hulpverleningsinstanties is de hulpverlening gefragmenteerd. De instanties raken hierdoor het zicht kwijt op de individuele gevallen. De verslaafde voelt zich vaak verloren en shopt van instantie naar instantie. Het verdient daarom de voorkeur dat één instantie dit reïntegratieproces coördineert. Deze instantie zorgt voor dag- en nachtopvang, uitkeringen en werk.

Mocht een verslaafde vervallen in het oude criminele gedrag dan zou deze moeten worden opgenomen in een gesloten inrichting totdat hij bereid is om vrijwillig een afkickbehandeling met behulp van Naltrexon onder narcose te ondergaan. De Wet Bijzondere Opneming Psychiatrisch Ziekenhuizen staat onvrijwillige opname toe als iemand gevaar oplevert voor zichzelf of voor zijn omgeving. De wet wordt met zeer grote voorzichtigheid toegepast. Het is echter denkbaar dat criminele verslaafden voldoen aan de criteria. Maatschappelijk wordt deze maatregelen bespreekbaar. In het parlement lijkt zich op dit moment een meerderheid af te tekenen voor de voorstellen van minister Korthals die verslaafde draaideurcriminelen verplicht een behandeling wil laten ondergaan.

Kort samengevat zal door de combinatie van de verstrekking van medicinale heroïne, een gecoördineerde opvang en straf- en bestuursrechtelijke maatregelen voor criminele verslaafden de criminaliteit die door een kleine groep harddrugverslaafden wordt veroorzaakt en de overlast van het openbaar gebruik reduceren. Dit zal leiden tot verminderde gevoelens van onveiligheid en wellicht minder stigmatisering van verslaafden. De reïntegratie van de verslaafden wordt op deze manier bewerkstelligd.

D

Verplaats je wat vaker in je kleinkind!

De Jongerencoalitie, het politieke platform van de Nationale Jongerenraad voor Milieu en Ontwikkeling (NJMO), heeft onlangs een notitie gepubliceerd over het thema mobiliteit. Deze notitie heet 'Nieuwe Wielen Nieuwe Wegen'. Ik heb zelf een grote bijdrage aan deze notitie geleverd. Daarbij merkte ik dat mobiliteit een gevoelig onderwerp is dat sterk verweven is met ideologie. Het blijkt moeilijk te zijn om overeenstemming te bereiken over zaken als rekeningrijden, privatisering van het openbaar vervoer en doorberekening van milieukosten. Het is dan ook een grote overwinning dat de politieke jongerenorganisaties een gezamenlijke notitie hebben gepubliceerd!

Oele Koorwinder

8

Het hoofddoel van de notitie is om aan te geven hoe de maatschappij moet worden ingericht om een duurzame ontwikkeling van de mobiliteit mogelijk te maken. Uitgaande van dit ideaalbeeld zijn een aantal richtlijnen voor duurzaam mobiliteitsbeleid geformuleerd, die zijn uitgewerkt in concrete suggesties voor het realiseren van groene mobiliteit. Het uitgangspunt hierbij was dat er geen wondermiddel bestaat om alle mobiliteitsproblemen op te lossen, maar dat elke situatie weer een andere aanpak vergt en dat er daarom veel ideeën moeten worden uitprobeerd. De notitie richt zich voornamelijk op het personenvervoer in Nederland. Goederenvervoer en internationale verbindingen blijven buiten beschouwing. Er is wel aandacht voor de invloed van de ruimtelijke ordening, maar dit is niet het hoofdonderwerp. De notitie laat zien dat mensen zelf een bijdrage kunnen leveren aan een duurzamer ontwikkeling van de mobiliteit door bewuster om te gaan met de keuze van een vervoermiddel. Zoals bekend levert juist het autoverkeer grote maatschappelijke hinder op, zowel ten aan-

zien van de leefomgeving als van de economie. Onderzoek onder automobilisten geeft aan dat ze hier zelf van op de hoogte zijn. Maar ze zijn niet bereid zelf minder gebruik te maken van de auto. Wel denken ze dat de buurman wat minder zou kunnen rijden... Dit komt deels doordat ze grote emotionele waarde toekennen aan eigen individueel vervoer. Ze hebben daarom veel geld over voor autorijden. Het gevolg is dat pure prijsmaatregelen meestal weinig effect hebben op het autogebruik. In de notitie worden daarom een hoop aanvullende maatregelen voorgesteld.

In de notitie hanteert de jongerencoalitie het volgende uitgangspunt:

De overheid dient enerzijds de mobiliteit van de burger mogelijk te maken, maar dient er anderzijds voor te zorgen dat hun gezamenlijke mobiliteit zich in alle opzichten duurzaam ontwikkelt.

De Jongerencoalitie vindt mobiliteit een belangrijke voorwaarde voor het welzijn van de burger. Dankzij mobiliteit kunnen mensen zich vrij bewegen, kunnen zij mensen ontmoeten, kunnen zij zich ontplooien en kan de maatschappij functioneren. Ze vindt daarom dat de overheid ervoor moet

zorgen dat iedere burger in staat is om zijn bewegingsvrijheid te benutten. Dat betekent bijvoorbeeld dat steden en dorpen onderling verbonden moet zijn door een wegennet, al hoeven de wegen niet altijd het kortste traject te volgen of filevrij te zijn. Verder dient iedere burger toegang te hebben tot een fijnmazig netwerk van collectieve vervoersdiensten, zowel in fysiek als in financieel opzicht. De jongerencoalitie wil echter ook dat de mobiliteit zich op duurzame wijze ontwikkelt. Dat betekent dat de schadelijke effecten van het verkeer

binnen de hiervoor beschikbare milieugebruiksruimte moeten blijven, en aan strenge normen voor veiligheid, landschapswaarde en leefbaarheid voldoen. Verder mogen de huidige mobiliteitsbehoeften niet ten koste gaan van de mogelijkheden van toekomstige generaties. Dit valt samen te vatten in het adagium: verplaats je wat vaker in je kleinkind!

ALGEMENE RICHTLIJNEN

De jongerencoalitie vindt dat mobiliteitsbeleid aan de volgende richtlijnen moet voldoen.

1. . Hiertoe dient er een nationale milieugebruiksruimte voor het wegverkeer te worden vastgesteld. Bij overschrijding van deze grenzen (met name het CO₂-plafond) dient de schade elders te worden gecompenseerd.

2. De milieu-effecten van het personenvervoer moeten beter in de prijs tot uitdrukking komen; hiertoe dienen heffingen te worden ingesteld waarvan de hoogte direct afhankelijk is van de milieu-schade. Deze maatregel moet reizigers stimuleren om bewuste vervoerskeuzes te maken. De opbrengst moet worden gebruikt om de veroorzaakte milieuschade te herstellen.

3. De infrastructuur en het vervoersbeleid moeten ertoe bijdragen dat mensen op elke afstand het optimale vervoersmiddel kiezen (qua milieu-effecten, snelheid, comfort en kosten). Er moeten transferia komen waar men eenvoudig van vervoersmiddel kan wisselen.

4. Om een bewuster auto-gebruik te stimuleren moeten de variabele kosten verhoogd worden (bijv. door capaciteitsheffingen, invoering van een kilometerheffing en verhoging van de brandstof-accijns). Hierdoor zal de automobilist sneller een alternatief gaan zoeken.

5. Iedere burger moet toegang hebben tot een fijnmazig netwerk van hoog-frequente openbaar vervoer-verbindingen. In gebieden waar nog geen of weinig openbaar vervoer is dient de keuze van het vervoersmiddel sterker aan de vraag te worden aan-

gepast (bij voorkeur enkele lijndiensten aangevuld met gesubsidieerde taxi's).

6. Op den duur moet ook in het openbaar vervoer een directere relatie bestaan tussen de kosten en de milieu-effecten. Om toch iedereen in staat te stellen met het openbaar vervoer te reizen, valt een systeem van gebruikerssubsidies te overwegen.

7. Er mogen hogere kosten worden berekend voor verbindingen en vervoersdiensten die extra snelheid en/of comfort bieden (bijv. file-arme rijstroken, supersnelle bussen). Hetzelfde traject moet echter ook tegen een lager tarief af te leggen zijn.

8. Nieuwe woonwijken dienen zo weinig mogelijk mobiliteit te genereren. De overheid moet daarom eisen dat de functies wonen, werken en recreatie hier alledrie aanwezig zijn. Bovendien dient de woonwijk van begin af aan ontsloten te worden door openbaar vervoer.

9. Bij de aanleg van nieuwe verbindingen

De milieubelasting die gepaard gaat met personenvervoer moet aan grenzen worden gebonden

moet eerst een uitvoerige afweging worden gemaakt welke transportvorm het meest efficiënt is. Hierbij dienen alle reeds bekende milieu-effecten te worden doorberekend in de kostprijs, evenals de te verwachten bezettingsgraad.

10. Er moeten zo weinig mogelijk nieuwe wegen en spoorlijnen worden aangelegd. Wegen mogen uitsluitend verbreed worden. Spoorlijnen mogen ook over een nieuw traject lopen, maar alleen als dit tot een grote verbetering van het netwerk leidt. Waardevolle natuurgebieden dienen gespaard te blijven.

CONCLUSIE

De Jongerencoalitie betoogt dat het personenvervoer zich op duurzame wijze moet ontwikkelen. Dat betekent ondermeer dat de milieudruk van het personenvervoer

binnen de hiervoor beschikbare milieugebruiksruimte moet blijven. Omdat de overheid moeilijk van bovenaf kan vertellen hoeveel kilometer elke burger mag rijden, vindt de Jongeren-coalitie het beter om de milieu-kosten door te berekenen in de prijs van de verplaatsing. Dit moet zo gebeuren dat de reiziger rechtstreeks geconfronteerd wordt met de prijsverschillen tussen verschillende vervoersalternatieven.

Meer specifiek vindt de Jongerencoalitie dat de variabele autokosten sterk omhoog moeten, omdat dit autobezitters stimuleert om selectief gebruik te maken van hun auto. Dit kan door zowel wegcapaciteit als milieu-effecten tot uitdrukking te laten komen in de prijs. De jongerencoalitie bepleit in het bijzonder de invoering van een kilometerheffing, omdat de hoogte van deze heffing sterk afhankelijk kan worden gemaakt van het autotype. De opbrengst van deze maatregelen moet deels worden gebruikt om de milieuschade te compenseren, deels om collectieve vervoersalternatieven te ontwikkelen. De Jongerencoalitie vindt dat de overheid verplicht is een fijnmazig openbaar vervoersnetwerk te onderhouden. De prijs van het collectieve vervoer moet op den duur net als het autogebruik zo direct mogelijk de milieu-kosten weerspiegelen. Het algemeen belang van openbaar vervoer is echter zo groot dat de overheid er altijd subsidie aan moet toekennen. Wel zullen onrendabele lijnen vaker door kleinschaliger vervoer (bijv. lightrail) moeten worden vervangen. Verder moet erop gelet worden dat het openbaar vervoer voor elke inkomensgroep betaalbaar blijft; de invoering van gebruikerssubsidies kan hierbij een uitkomst bieden.

De jongerencoalitie vindt dat de overheid erg voorzichtig moet zijn met de privatisering van vervoersmaatschappijen. Tot nu toe heeft dit alleen maar tot verslechtering van de dienstverlening en de service geleid. Het is beter om een streng eisenpakket op te stellen en een toezicht-orgaan op te richten dat controleert of dit eisenpakket wel wordt nageleefd en of de subsidies doelmatig besteed worden. Indien toch tot invoering van concurrentie wordt besloten, dient dit concurrentie in de aanbesteding

van een vervoersnetwerk van bussen of treinen te zijn, niet concurrentie op het netwerk zelf.

Om de auto-gebruiker te stimuleren om vaker van collectief vervoer gebruik te maken, dient de overheid veel overstapmogelijkheden te creëren. Dit kan door vlak buiten de stad vervoersknooppunten (c.q. transferia) te laten ontstaan, waar automobilisten hun auto kunnen parkeren en op lokaal vervoer en/of lange afstandsvervoer kunnen overstappen. Om verdere groei van de mobiliteit tegen te gaan, dient de overheid er meer dan voorheen op te letten dat nieuwe woonwijken van begin af aan door het openbaar vervoer worden ontsloten, en dat de woonwijken de functies wonen, werken en recreatie zoveel mogelijk combineren. Verder dient de overheid geen nieuwe wegen aan te leggen en zo weinig mogelijk nieuwe spoorlijnen.

Aan het eind van de notitie staat een hele reeks concrete suggesties voor het duurzamer maken van de mobiliteit. Zo pleit de Jongerencoalitie voor de introductie van een algemene mobiliteitskaart in de vorm van een elektronische tegoedkaart. Deze moet het mogelijk maken om snel en anoniem te betalen voor alle mogelijke vervoersdiensten, met de mogelijkheid om overzichten van de afgelegde afstand en milieu-kosten uit te printen. Het idee achter deze lijst met suggesties is dat het sterk van de omgeving afhangt wat de beste oplossing is, en dat het de creativiteit van beleidsmakers ten goede komt als ze zelf de beste mix van maatregelen proberen te vinden. De jongerencoalitie besluit de notitie met de wens dat de notitie welen aanreikt die de beleidsmakers in staat stellen nieuwe wegen te ontdekken.

Wie de integrale notitie wil lezen, kan deze bestellen bij Oele Koornwinder.
Oele.Koornwinder@let.uu.nl / 030-2512115

D

Politieke jongeren steunen Netelenbos met rekeningrijden

Utrecht, 28 maart 2000 - Rekeningrijden moet worden ingevoerd, mits de opbrengst hiervan met name wordt gebruikt om het openbaar vervoer te verbeteren. Onder deze voorwaarde steunt de Jongerencoalitie, het platform van vrijwel alle Nederlandse politieke jongerenorganisaties (waaronder CDJA, Jonge Socialisten en Jonge Democraten) de pogingen van minister Netelenbos van Verkeer en Waterstaat om politiek en bedrijfsleven te overtuigen van de noodzaak van invoering van rekeningrijden.

It schrijft de Jongerencoalitie in haar zojuist uitgebrachte notitie 'Nieuwe Wielen Nieuwe Wegen, Jongerenvisie op duurzaam personenvervoer'. In deze notitie staat het gezamenlijke standpunt van de Nederlandse politieke jongerenorganisaties over een duurzaam mobiliteitsbeleid. De politieke jongeren zijn van mening dat de milieukosten doorberekend moeten worden in de prijs van de verplaatsing. De Jongerencoalitie staat bijzonder huiverig ten opzichte van concurrentie in het openbaar vervoer.

De Jongerencoalitie beschrijft in haar notitie een groot aantal concrete suggesties voor de politiek om een duurzamer mobiliteitsbeleid daadwerkelijk te realiseren, zoals:

1. Invoering van een kilometerheffing, naast de invoering van rekeningrijden
2. Autoluwe woonwijken, met een nieuwe norm van 1 parkeerplek per woning (i.p.v. 1,5 per woning)
3. Het tegengaan van versnippering van waardevolle (natuur-)gebieden door een

verbod op wegen en corridor-bebouwing in deze gebieden

4. Bouw van nieuwe huizen en bedrijven uitsluitend volgens het 'compacte stad-principe' (netwerkstad)
5. Gratis bewaakte fietsenstallingen bij bijvoorbeeld stations
6. Hogere milieu-eisen voor openbaar vervoer (treinen, bussen en boten)
7. Gratis informatie-voorziening voor openbaar vervoer (hooguit standaard telefoontarief)

De Jongerencoalitie wil haar nieuwe notitie binnenkort aanbieden aan minister Netelenbos.

De Jongerencoalitie is het politieke platform van de NJMO (Nationale Jongerenraad voor Milieu en Ontwikkeling). De Jongerencoalitie streeft naar een constructieve dialoog met politici, beleidsmakers en het bedrijfsleven.

Voor meer informatie:
Jongerencoalitie van de NJMO
Peter Ras (beleidsmedewerker politiek)
e-mail: peter.ras@njmo.nl
Tel: 030-2316833 (ma-do)
Fax: 030-2364850

**Zie voor de tekening
van Jaap Beetstra
pagina 14**

Oele Koornwinder

Kiezen voor democratie

In ons huidige kiesstelsel bestaat er weinig vrijheid om te kiezen. Men mag maar een stem uitbrengen per vier jaar voor de tweede kamer. Dit systeem functioneert op zich vrij goed: de grotere partijen komen telkens in een andere verhouding qua zetels te staan en de kleine partijen hebben bestaanszekerheid. Deze zaken zorgen voor stabiele politiek, maar toch ook voor genoeg pluriformiteit. Toch is het niet slecht om over een nieuw soort kiesstelsel na te denken, omdat een nieuw kiesstelsel mits begrepen door het electoraat meer openheid geeft. Hieronder zal ik een opsomming geven van de mogelijke methoden die de interesse in de politiek kunnen doen toemen. Ik heb dit stuk geschreven om ideeën te spuien en ik heb meteen al van eigen methoden gezegd wat het gevaar kan zijn, echter het is een goed idee om de verschillende mogelijkheden te bekijken.

en eerste kan je meerdere stemmen uitbrengen van gelijke en ongelijke weging. Er moet dan wel een maximum zijn van het aantal stemmen dat je kunt uitdelen. Voor het gemak neem ik het voorbeeld van tien stemmen. Het voordeel van dit systeem is dat je de tien stemmen kunt zien als een stem die je kunt verdelen over de par-

tijen de kop in kunnen drukken als deze weer voor de deur komen te staan. Negatieve stemmen heeft natuurlijk het voordeel dat veel mensen hun ongenoegen in de politiek kunnen uiten. Omdat de grote partijen qua inhoudelijke standpunten toch al dicht bij elkaar komen telkens is het idee van negatieve stemmen ook niet aantrekkelijk: men zal nog dicht bij elkaar gaan zitten om maar geen negatieve stemmen uit te brengen.

Negatieve stemmen is wel een idee als het gaat om het kiezen van een coalitie. Het electoraat heeft geen invloed om wie in de regering komt. Nu vind ik dat zelf een goede zaak in die zin dat personen het beste kunnen worden gekozen door de formateur, omdat deze behoort te weten wie de meest kundige kandidaten zijn. Maar de partijen zouden beter gekozen worden door het volk. Nog weer een ander idee is om per departement te kiezen welke partij deze zou moeten vertegenwoordigen. Hierbij zijn negatieve stemmen wel weer een mogelijkheid, omdat het argument van pluriformiteitsverlies niet op gaat.

Tot slot goot ik het verhaal weer over een andere boeg. Is het niet leuk als we om zo nu en dan eens een koning te kiezen. We zouden om de 16 jaar een nieuwe vorst moeten kunnen kiezen. Er zijn immers niet drie machten in het bestuur van een land: niet alleen wetgevende, uitvoerende en rechtsprekende macht, maar ook een vertegenwoordigende macht en die wordt juist gesymboliseerd door de vorst. Op die manier wordt stemmen leuk omdat deze vorst geen politieke macht heeft, maar wel lintjes door mag knippen. Misschien wordt Henny Huisman dan onze nieuwe koning. D

[We zouden om de 16 jaar een nieuwe vorst moeten kunnen kiezen

tijen. Zo kan je aangeven als kiezer in hoeverre je het eens bent met de standpunten. Daarnaast zullen zwevende kiezers minder voorkomen: zij kunnen vijf op de ene partij en vijf aan de andere partij geven.

Een tweede mogelijkheid is het invoeren van negatieve stemmen. Dit levert echter wel een probleem op: kleine partijen zullen van het vlak verdwijnen waarschijnlijk, omdat zij automatisch worden afgestraft vanwege hun fanatieke denkwijzen, terwijl juist extreme denkwijzen een nieuw licht op de zaak werpen. Anderzijds zou het extreem-rechtse par-

Algemene Huishoudelijk mededeling

Joffrey Bieleman zal tot 1 Juni 2000 plaatsvervangend hoofdredacteur blijven van de Demo.

Vanaf 1 Juni zal de nieuwe hoofdredacteur Ernst Verhees zijn taken overnemen. Dus tot 15 Juni 2000 kun je vooral je vragen, commentaar of relevante dingen voor de Demo terecht bij Joffrey.

Als we helemaal opnieuw zouden beginnen, dan zouden we natuurlijk niet opnieuw een erfelijk staatshoofd in onze grondwet opnemen." Deze zin is door verschillende politici en commentatoren gebruikt tijdens het rumoer rond de plannen tot modernisering van de monarchie. D66, bij monde van Thom de Graaf, stelde voor om de vorst haar politieke macht te ontnemen; dus voor haar geen plaats in de regering en de Raad van State, en voor haar ook geen rol tijdens de kabinetsformaties. De Graaf haastte daarbij te melden dat het hier niet ging om het uithollen van de monarchie en dat het al helemaal niets te maken had met het stilletjes toewerken naar een republiek. De ideeën van de Graaf waren niet nieuw. Alle onderdelen van zijn betoog waren al eens eerder naar voren gebracht, ook door politici van andere partijen. Het enige nieuwe dat De Graaf deed, was dat hij al deze losse ideeetjes eens achter elkaar zette en het als een samenhangend pakket aanbood. Dat De Graaf de monarchie op deze 'samenhangende' manier tegen het licht hield is te prijzen. En het verdient een vervolg. Een vaak gehoord argument tegen democratische vernieuwing is dat je niet lukraak gaten kan schieten of onderdelen kan wijzigen in ons huidige staatsbestel. Het zogenaamde 'huis van Thorbecke', ontworpen in het midden van de 19de eeuw, is dan misschien op punten wel wat verouderd, het is wel tenminste een samenhangd geheel, zo wordt gesteld. Deze overweging was voor oud-senator Hans Wiegel onder meer reden om tegen de invoering van het referendum te stemmen: "Een referendum past niet in ons staatsbestel van volksvertegenwoordiging" Tot op zekere hoogte had Wiegel daar natuurlijk gelijk in. Het inplanteren van een referendum in ons staatsbestel is niet niks: het zet alle andere onderdelen van 'het huis van Thorbecke' in een ander licht. Zo-ook bij het instellen van een gekozen burgemeester. Stukje voor stukje, kamertje voor kamertje wordt Thorbeckes huis voorzien van grotere ramen, rui-

mere kamers en toegankelijker deurposten. Maar een algeheel plan van aanpak is er niet. De veronderstelling dat 'de grondwet nu eenmaal niet helemaal opnieuw kan worden geschreven' is hier schuldig aan. Want waarom zou dat niet kunnen? Het is duidelijk dat hetgeen Thorbecke in anderhalve eeuw geleden bedacht op een aantal punten niet meer werkt. De constructie die hij koos voor de provincies is bijvoorbeeld sterk achterhaald: zijn gedachte was waarschijnlijk dat de provinciale overheid gevoelsmatig het dichtst bij de burger zou staan. In de praktijk is dat niet zo. De provincie in haar huidige vorm is totaal onbekend en interesseert de meeste mensen geen zier. Toch wordt een deel van onze volksvertegenwoordiging (de Eerste kamer) via de provincies gekozen en heeft de provincie tal van bevoegdheden. Ook ontbreekt een actuele gedachte over Nederland in de Europese Unie in Thorbeckes huis. Manifesteren we ons als nationale staat binnen Europa? Of gaan we naar regionale of 'landsdeelse' vertegenwoordiging? Het wordt nodig tijd om op het punt van de democratische vernieuwing een samenhangend geheel aan te bieden die ter algehele vervanging of renovatie van het huis van Thorbecke kan dienen. Hans van Mierlo deed in 1966 al een poging om zo'n integrale visie neer te leggen, maar ook een aantal van die oorspronkelijke D66-ideeën zijn wellicht verouderd. Alle voorstellen die de afgelopen decenia zijn gedaan, door alle verschillende paertijen, zouden eens rustig gesorteert moeten worden en in een logische volgorde moeten worden gelegd. Zo alleen kan een nieuw 'huis' worden ontworpen dat de vluchtigheid van een enkelvoudige vernieuwing kan ontstijgen. Het bewijs dat de moeite van het conceptueel denken loont tekende zich bij VVD-leider Dijkstal, die zich tevergeefs in bochten wrong om de D66-plannen voor modernisering van de monarchie uit evenwicht te brengen. Het lukte hem niet: ze stonden namelijk als een huis. Het is een mooie opdracht aan de Jonge Democraten om met behulp van oude en nieuwe materialen (ook uit ons huidige politiek programma) een nieuw huis te ontwerpen en daarbij de voorhamer, om bestaande muren te slechten, niet te ontzien. En misschien siert ook op dat nieuwe huis, ondanks dat we helemaal opnieuw zijn begonnen, het kroontje van Oranje.

Boris van der Ham

Nederland moet naar een Hype Economie

E-commerce, WAP, millennium probleem. Zijn het symptomen van dezelfde hype? Je zou het haast denken als je kijkt naar de snelheid waarmee nieuwe technologieën zich aandienen en weer verdwijnen. Ik weet nog goed dat bij mijn boekwinkel een paar jaar geleden men haast niets anders dan JAVA boeken kon aanschaffen. Toen was JAVA de toekomst. Nu is deze technologie opgenomen als blijver, maar niet als de toekomst. Dit voorbeeld geeft het probleem eigenlijk al aan. Doordat de levenscyclus van nieuwe ideeën en technologieën steeds korter wordt, heeft men al snel de neiging om deze niet serieus te nemen.

Et is inmiddels al een tijd bekend dat Europa en ook Nederland achterloopt op het gebied van ICT op de Verenigde Staten. Veel meer mensen zijn in de VS actief op internet en gebruiken het internet voor hun dagelijks leven. Totnogtoe werd vaak aangenomen dat dit kwam door de lagere telefoonkosten en de heviger concurrentie in de VS. Maar met de opkomst

van de kabel en de gratis internetabonnementen zou men kunnen denken dat de wet van de remmende voorsprong er inmiddels voor gezorgd zou moeten hebben dat Europa en Nederland al hard op weg zijn om deze ontwikkeling in te halen.

Het is vooral raar dat dit in Nederland, met zijn handelsgeest die toch open zou moeten staan voor nieuwe ideeën, niet het geval is. Mijn mening is dat Nederland te negatief staat ten opzichte van de zogenaamde hype. Nieuwe ideeën direct bestempelen tot een hype en ze daardoor niet serieus te nemen is geen goede houding en daar heeft men in Nederland nogal een handje van. De mislukte introductie van World Online is een schrijnend voorbeeld van het gebrek aan nieuw denken in Nederland. Nog duidelijker wordt dit voorbeeld als je bedenkt dat Nina Brink een groot deel van haar aandelen verkocht schijnt te hebben nog voor de beurs introductie. Zou Brink al geweten hebben dat men op het Damrak er alleen maar op uit was om snelle dagwinsten te

Wouter van Putten

14

CRISISBEHEERSING LES 1: WAT JE VOORAL NIET MOET DOEN

1. Beginnen hoog van de toren te blazen

DIE COMMISSIE
IS NOOIT
NEUTRAAL
GEWEEST...
EN DIE OPSTECTEN
PROBEERT Z'N
STRAATJE SCHOON
TE VEGEN!

3. Kwaadspreken over je tegenstanders

2. Vlak voor het moment suprême plotseling vertrekken

4. Een bekende advocaat van kwade zaken inhuren

halen? Het feit dat Brink zelf al geen vrouwen had in een goede introductie, en niet de teleurstellende openingskoers gaf voor de Amerikaanse institutionele beleggers de doorslag om ook hun aandelen van de hand te doen.

Dat het wel goed kan gaan met deze 'zeepbel economie' wordt keer op keer bewezen in –daar gaan we weer- de Verenigde Staten. Wie bijvoorbeeld een paar jaar geleden de visie had gehad om te investeren in Yahoo is nu multimiljonair. Dat Nederlanders dit in gedachten hadden bleek al uit het koersverloop van WOL op de eerste dag. Toen bleek dat ze niet binnen een paar uur hun investeringen ver-honderdvoudigd hadden trokken ze zich massaal terug om hiermee hun eigen verlies nog eens te versterken. En dan achteraf klagen dat het allemaal een zeepbel was. Het ging er bij de beleggers in World Online dus niet om, om te investeren in de toekomst, maar het ging er om dat men snel geld wilde verdienen.

Het probleem is dat veel mensen niet weten waar ze het echt over hebben en dus ook niet kunnen verwachten wat er gaat gebeuren. In drie woorden: gebrek aan visie. Natuurlijk, tegenwoordig kan nu iedereen naar al zijn

bekenden een E-mail sturen. Ook online nieuws lezen en dergelijke is allemaal nog wel te doen. Maar de echte mogelijkheden zijn hier niet bekend, of zijn wel bekend maar worden niet gebruikt.

Wij Nederlanders zien de hype dus als een tijdelijk verschijnsel dat wel weer zal overwaaien. In het gunstigste geval denk men

De mislukte introductie van World Online is een schrijnend voorbeeld van het gebrek aan nieuw denken in Nederland.

hier "Snel geld verdienen en dan de aandacht op iets anders richten" Ik ben van mening dat de zo vaak verguisde hype een aanwijzing is voor wat we in de toekomst in al dan niet gewijzigde vorm kunnen gaan verwachten. En dat het soms helemaal geen kwaad kan om ons wat meer mee te laten meeslepen in de 'zoveelste' hype. Mijn advies is dus: als kpn mobile op de beurs komt, hou uw aandeel dan eens wat langer vast dan één dag.

D

ICT verandert de politiek

'De nieuwe economie'. Het is een term geworden waar je de laatste maanden mee wordt doodgegooid. Wanneer er wordt gesproken over de nieuwe economie gaat het over de groeiende invloed die internet en andere informatietechnologie heeft op de economie. Die invloed is enorm. Een eenvoudig voorbeeld is al de manier waarop je door de informatietechnologie boodschappen kan doen. Via internet kan je je winkelkarretje volstouwen, terwijl de winkelier veel efficiënter kan inkopen en zijn producten kan opslaan. De dynamiek van de economie zal door het wegvallen van een aantal natuurlijke barrières de komende jaren sterk toenemen. Bedrijven die deze dynamiek faciliteren, de internet-servers, zijn de ondernemingen van de toekomst en hebben goud in handen. Dat het overigens niet alles goud is dat er blinkt

bleek uit de smadelijke afgang van Worldonline: ook in de nieuwe economie is realiteitszin geboden. Maar de critici die zeggen dat met het WOL-debacle de 'zeepbel' van de Nieuwe Economie is doorgeprikt, leggen ook een gebrek aan realiteitszin aan de dag. ICT is er en ICT blijft er.

Een interessante vraag is vervolgens welke invloed informatietechnologie heeft op de andere aspecten van het leven. Welk gevolg heeft het voor de agrarische sector? Welke mogelijkheden heeft ICT voor het onderwijs? Voor de gezondheidszorg? Voor de democratische besluitvorming?

In de tweede helft van het jaar organiseert de JD een aantal activiteiten rond deze thema's. Als je interesse hebt of er meer over wilt weten, schroom dan niet om contact op te nemen met het landelijk secretariaat: jd@dds.nl of 070-3622162

REISE NACH BERLIN

Op vrijdag 7 april was het dan eindelijk zover. De reis naar Berlijn van de afdeling Gelderland was begonnen. Negen deelnemers, drie dagen, een busje, en een stel Juli's. Even iets over de Juli's. De Juli's (Juli's is een afkorting van Jugendliche Liberale) zijn de Duitse zusterorganisatie van de Jonge Democraten. Zij hebben hun associatie met de F.D.P.(Freiheitliche Demokratische Partei), de liberale partij van Duitsland. Ook hebben de Juli's activiteiten en acties zoals de JD ook doet. Over heel Duitsland verspreid zijn er zo'n 7000 Juli's te vinden. De juli's zijn verder ook erg bekend in de Duitse samenleving. Naast de serieuzere activiteiten als vergaderen en organiseren doen ze ook tolle dingen. Zo hebben de Juli's ieder jaar een wagen in de Love Parade en op het Carnaval. We hebben contact met ze gezocht om een nog betere inhoud van onze reis te kunnen krijgen, en dat is zeer goed gelukt. Vanaf het eerste begin stonden de Juli's voor ons klaar. De Juli's hebben ons 3 dagen lang fantastisch rondgeleid en geholpen.

Kemal Rijken

16

FREITAG

Op de Vrijdag is de bus in de vroege ochtend gaan rijden van Nijmegen naar Berlijn. Het zou een lange zit van acht uur, met enkele stops en plaspauzes erin, gaan worden. De reis was erg leuk, en dat komt natuurlijk vanwege het feit dat iedereen "eine gute laune" had meegebracht. Het werd dus veel ouwehoeren en "spass haben" dat de reis er nog veel beter op maakte. In Berlijn zijn we vrijwel meteen in de vrijdagavondspits terecht gekomen, hetgeen de buschauffeur enigzins op een dwaalspoor van verkeerde wegen deed leiden. Roald kon wel goed kaart lezen, waardoor we na een tijdje weer op de ringweg van Berlijn zaten. Om vijf uur in de middag kwam onze karavaan dan bij de "Jugendhostel" aan. Even kamers inchecken en met de Juli's bellen. Daarna volgde er een gafe wandeling over de Karl Marx Allee die eindigde in een leuke ontmoeting met

de Juli's op Alexanderplatz. De Juli's namen ons mee door het voormalige Oost-Berlijn; Nicolai Viertel, Rotes Rathaus en het oude partijgebouw van de SED. Door deze mooie, maar lange voettocht werd het tijd om wat te eten. Geen "Bradwurst und Kartoffelsalad", maar Italiaanse Pastagerechten. Voor de meeste deelnemers werd in dit "tolle" Italiaanse restaurant, (die overigens direkt onder een spoorbaan loopt), hun Duitse taalkennis nu eens goed op de proef gesteld. Want er waren nog meer Juli's bij. Hoe meer zielen hoe meer vreugd. Iedereen nam het er flink van, en al snel bleek dat er nauwelijks verschillen zijn tussen JD-ers en Juli's. Het eten was al gezellig, maar daarna werd het allemaal nog veel gezelliger met het uitgaan in Berlijn. "Eine hubsche kneipe mit live-music".

SONNABEND

Zaterdag was een volle dag. Want iedereen moest weer vroeg uit de veren voor het ontbijt: "das Frustuck". Een lekker ontbijt met jam- en boterkuipjes. Hierna stond de afspraak met de Juli's op Alexanderplatz op het programma. Dit keer waren zij een beetje laat, maar dat is ze vergeven. Opnieuw volgde er een voetreis door het Berlijnse centrum. Met onder andere een bezoek aan een congrescentrum en de Noord-Koreaanse ambassade. Zowel in het congrescentrum als bij de Noord-Koreaanse ambassade kun je veel over de idealen van het Communistische systeem bekijken. En dat is zeker de moeite waard. Het nieuwe centrum van Berlijn is een grote mix van oude en moderne gebouwen. Maar allemaal erg groot en hoog. Vervolgens onder de Brandenburgertor door, richting de Rijksdag. Bij de Rijksdag stond zo'n grote rij mensen te wachten dat we hebben besloten om de bus naar het voormalige West-Berlijn te pakken en dan later weer bij de Rijksdag terug te komen. In West-Berlijn hebben zagen we de Kaiser-Wilhelm Gedachtnis-kerche van binnen en van buiten. Daarna werd het tijd voor de lunch. Bij

de lunch stikte het van de Herta-BSC supporters, die allemaal erg enthousiast waren voor "die Fussballkampf" tegen FC Frankfurt. Mede hierom besloten we om niet naar het Olympiastadion te gaan. Vandaar dat er een bezoekje aan de nieuwbouw van de Potsdamerplatz inzat. Ook dat was erg gaaf om te zien. Aan het einde van de middag gingen we dan toch nog naar de Rijksdag. Wie denkt dat ie de Rijksdag zomaar kan binnenlopen heeft het mis. Naast de lange rij, die ik al eerder opmerkte, is er een strenge wapencontrole bij de ingang. Door dit besef je toch maar weer eens hoe kwetsbaar een gebouw als deze is voor terreur. De tour in de Rijksdag gaat o.a. door de nieuwe koepel van het gebouw. Vanuit die koepel kun je de hele stad zien. Erg mooi allemaal. Het avondeten was in een klein restaurantje op Prenzlauerberg. Wederom was het weer eens erg gezellig, met veel eten en veel bier. Na het eten zijn uitgegaan en hebben we het opnieuw erg laat gemaakt in Tagales en Obst und Gemuse. Es war hyper-hyper!

SONNTAG

Deze dag stond in het teken van Potsdam. Potsdam is een middelgrote stad ten westen van Berlijn. Nadat we weer eens fantastisch goed hadden ontbeten hebben we al onze spullen weer in de bus geladen en zijn we gaan rijden richting Potsdam. Onderweg stopten we even bij een nog overeindstaand stukje Berlijnse muur. Om een aantal "schone und hubsche" foto's te maken. Even later zaten we alweer in het busje richting Potsdam. Na een klein uurtje rijden kwam Potsdam in zicht. Ondanks dat de stad niet zo groot is raakten we toch de weg naar het centrum kwijt. Maar na een klein tijdje zaten we alweer op het goede spoor. Met de Juli's was afgesproken om bij de Potsdamse Brandenburgertor bijeen te komen. Zo gezegt, zo gedaan. Na even gezocht te hebben waren we dan bij de Brandenburgertor. Het hoofd van de Juli's (Reiner) was er ook. Nu was het tijd om ze ons cadeau uit Nederland (een grote fotolijst met foto's van het Koninklijk Huis) te overhandigen. Het cadeau viel erg in de smaak en de Juli's namen zich voor om deze lijst in het winkeltje van het hoofdkantoor te hangen.

Hierna was het tijd voor Sloss Sancouci van Frederik de Grote. Dat slot is enorm groot. Over staan er gouden paleizen die stuk voor stuk erg mooi zijn. Helaas hadden we niet genoeg tijd om het hele park te bezoeken. Na in het centrum van Potsdam nog een ijsje te hebben genuttigd namen we afscheid van de Juli's en stapen we weer in de bus, terug naar Nederland. In tegenstelling met vrijdag verliep deze busreis veel sneller. We reden niet verkeerd en kwamen zonder problemen terug naar Nijmegen.

D

Miranda Bedankt.

Al een poosje zeer passief op de achtergrond binnen de redactie heeft Miranda besloten om uit de Demo redactie te stapen. Miranda heeft zich een hele tijd actief ingezet als adjunct-hoofdredacteur en later als redacteur. Wij willen Miranda hartelijk bedanken voor haar inzet en doorzettingsvermogen voor de Demo en Wensen haar veel succes in de toekomst met van alles en nog wat.

Namens de redactie,

Joffrey Bieleman

Meino Bedankt.

De afgelopen twee jaar is Meino van Dijk hoofdredacteur geweest van de DEMO. Vaak onder het genot van sterke verhalen en speciale soorten bier en de gebruikelijke Meino kenmerken heb je toch met veel succes de Demo staande gehouden. Waar andere zijn opgehouden ben jij doorgedaan. Ondanks dat je verschrikkelijk eigenzinnig, koppig en eigenwijs kunt zijn was het een must om met jou samen te werken. En voorlopig blijft dat nog steeds het geval want je blijft immers de komende tijd nog actief voor de Demo als redacteur.

Meino Proost!

Namens de redactie,

Joffrey Bieleman

De Demo op bezoek bij een aantal afdelingen van

Joffrey Bieleman

Amsterdam

Het begon allemaal in Amsterdam. Wouter de man in Amsterdam had een pep georganiseerd. En de pep werd meteen ook ontmoetingsavond voor nieuwe leden. De opkomst was helaas niet zo hoog als we gehoopt hadden. Het gaat niet echt lekker in Amsterdam omdat er eigenlijk op dit moment maar een bestuurslid is en dat is Wouter. Maar afdeling Amsterdam probeert er de komende tijd er wat aan te gaan doen. Zo staan er weer verschillende activiteiten gepland.

Rotterdam

Ook was de Demo op bezoek bij de afdeling van Rotterdam en omsterken. De sfeer was daar zeer goed. Zo werden er zeer interessante endiscussie gevoerd over de meest vreemde onderwerpd. De afdeling heeft nog steeds een redelijk groot bestuur, zo niet de grootse binnen de JD. Over de grote binnen JD Rotterdam is weinig over gesproken. JD-Rotterdam heeft maandelijks een politiek Café in de buurt van het station Rotterdam Blaak en organiseert daarnaast gedurende het lopende jaar heel wat grotere activiteiten.

Nijmegen

Misschien wel de afdeling, die geografisch gezien dan, het verste van de afdelingen aflight. Het bestuur heeft een nieuwe voorzitter.

Het is binnen de afdeling geen onbekende want Alwin is inmiddels ook al weer ruim vier jaar een gewaardeerd lid van afdeling Nijmegen. In Nijmegen is er een harde kern en heel langzamerhand wordt de harde kern vervangen voor een nieuwe generatie.

Afdeling Nijmegen organiseert een vaste activiteit in de maand en dat is een politiek café.

Maastricht

Maastricht een van de snelste groeiende afdelingen binnen de JD op dit moment. Met aan het roer Kim Waanders is de afdeling Zuid weer uit zijn dal (niet geografisch) gekomen. Waar men een paar maanden nog wilde stoppen kom er toch wel nieuwe energie en dat was vooral goed te zien op de afdeling vergadering waar veel mensen aanwezig waren. Maastricht heeft een nieuw fris bestuur bestaande uit vier personen. Ook Maastricht heeft een aantal activiteiten gepland te komende tijd.

Utrecht

Meest centrale afdeling binnen de JD heeft een nieuwe algemeen secretaris namelijk Jeroen Adema.

De eerder algemeen secretaris Mario van het Stelt is secretaris politieke zaken geworden.

Ook beschikt de afdeling over een nieuwe website.

Binnen Utrecht zijn veel werkgroepen actief. Ook staat er halverwege mei een grootte activiteit gepland namelijk over drugs met onder andere drie kamerleden.

Groningen

Ook in Groningen timmert de JD stevig aan de weg. Zo zijn er maar liefst drie vaste activiteiten in de maand. Waaronder een politiek café met een spreker. Groningen is ook belast met het komende congres.

Groningen beschikt net als Utrecht sinds kort ook over een homepage waar actuele informatie te vinden is over wat er speelt binnen de afdeling.

Werkgroepen

De werkgroepen binnen de JD zijn zeer wisselend. Sommige werkgroepen bestaan alleen nog op papier. Uit de weinige informatie die we hebben ontvangen vanuit de werkgroepen konden we helaas nog onvoldoende gegevens putten ten-

einde er veel over te kunnen berichten. We zullen kijken hoe we dit in de volgende Demo gaan verbeteren. Naast dat er aandacht wordt besteed in de volgende Demo aan de werkgroepen, zullen we ook kijken naar bijvoorbeeld de schaduwfractie en de projectgroepen binnen de JD.

D

LANDELIJK SECRETARIAAT

Postbus 660
2501 CR Den Haag
070-3622162
jd@dds.nl
www.welcome.to/jongedemocraten

VOorzitter

Boris van der Ham
06-22977564 voorzitter@jd-net.nu

BESTUURLID POLITIEKE ZAKEN

Erik Schoonhoven
06-29530762 bpz@jd-net.nu

PENNINGMEESTER

Edgar Zaagsma
010-4331778 penningmeester@jd-net.nu

BESTUURLID INTERNATIONALE ZAKEN

Rogier van Rooij
06-51545112 biz@jd-net.nu

DEMO-REDACTIE

Hoofdredacteur a.i.
Joffrey Bieleman
demo@jd-net.nu

SCHADUWFRACTIE

Sinds het begin van dit jaar is de landelijke schaduwfractie actief. Deze fractie zit bovenop de 2de kamerfractie van D66 en geeft het gevraagd en ongevraagd advies op tal van inhoudelijke onderwerpen. Elk schaduwfractielid diept een bepaald onderwerp uit en komt met inhoudelijke voorstellen. Jij ook in de schaduwfractie? Er zijn nog wat posten vrij! Neem contact op met Erik Schoonhoven: 06-29530762

Wees Meester en Vormgever van de Demo

De Demo is inmiddels weer uit zijn diepe duistere dal gekropen en is weer draaiende. Maar we kunnen nog heel goed versterking gebruiken. Ben je bijvoorbeeld goed in Nederlands en wil je graag af en toe een paar teksten nakijken via e-mail. Dat kan bij de Demo. Of heb je verborgen tekenkunsten laat ze zien in de Demo, fotograferen, enzovoort. Voor meer info neem dan contact op met Joffrey joffrey@jd.net.nu of demo@jd.net.nu

De Demo redactie zal na het uitbrengen van de Demo een bijeenkomst organiseren om de JD de kans te geven om mee te denken over de Demo in de toekomst en om de afgelopen Demo te evalueren. De datum zal via de bekende wegen bekend worden

PTT Post

Port betaald

DOCUMENTATIECENTRUM
NEDERLANDSE POLITIEKE
PARTIJEN

Demo

Jaargang 17 nummer 2
September 2000

Vrouwen vooruit!

Nederland is ziek

DOCUMENTATIECENTRUM
NEDERLANDSE POLITIEKE
PARTIJEN

Jonge
Democraten

Nadat Joffrey uitstekend werk had verricht als interim-hoofdredacteur nam ik op 1 juli het stokje of misschien beter toverstafje over. Dit betekende op de eerste plaats een beslissing nemen over de relatie tussen de Demo en de Nieuwsbrief. Zoals je kunt zien is er een oplossing gevonden in het invoegen van de Nieuwsbrief in het midden van de Demo. In de maanden dat de Demo niet verschijnt komt er een losse Nieuwsbrief in je brievenbus te liggen om je van de regionale en landelijke activiteiten van de JD op de hoogte te houden. Omdat de Nieuwsbrief onder volledige verantwoordelijkheid van het Landelijk Bestuur blijft, zal ook de Demo verenigingsnieuws blijven geven om een kritische functie binnen de JD te kunnen blijven vervullen. Helaas is het deze keer niet gelukt om de Nieuwsbrief in de Demo in te voegen. Het streven blijft echter bestaan. Het tweede grote probleem in mijn eerste maanden als hoofdredacteur (over geld ga ik het niet hebben) was het verzamelen van voldoende kopij. Ik hoop het gebrek aan ingezonden stukken op te vangen door de introductie van enkele vaste rubrieken: een landenprofiel, een internetpagina en een vaste bijdrage over democratische vernieuwing. Het landenprofiel richt zich op een land dat – al dan niet in verband met de JD – in de belangstelling staat. De aandacht gaat met name uit naar de politieke verhoudingen in het land en het voorstellen van eventuele politieke jongerenorganisaties. Op de internetpagina komt een voor ‘actueel’ thema aan de orde door middel van een zoektocht op internet naar informatie. In de toekomst worden op de internetversie van de Demo op homepage van de JD (www.j) direct links gemaakt. Omdat de JD zich in onderwerpen van andere politieke jongeren-organisaties met name onderscheidt in de grote aandacht voor democratische vernieuwing en hier al veel bijdragen over geleverd zijn, lijkt mij een vaste discussiepagina over DEMOcratie op alle niveaus een leuke uitdaging voor de leden van de Jonge Democraten. In dit geval slaat de naam van het verenigingsblad niet alleen op de beginletters van dit centrale begrip maar tevens op dat van DEMONstratie. Dit blad is in inhoud en lay-out een demo voor de Demo in de komende jaren.

Gegroet,

Ernest Verhees

Demo

Vrijzinnig-democratisch magazine van de Jonge Democraten
nummer 2, jaargang 17 verschijnt 4x per jaar
(ISSN 0925-4390)

Demo is het onafhankelijk orgaan van de Jonge Democraten. Publicaties in Demo geven niet noodzakelijkerwijs de mening van de redactie of het Landelijk Bestuur weer.

Aanleveren kopij

Aleen bijdragen die op floppy worden aangeleverd met daarbij een afdruk op papier worden behandeld. De Kopij dient te zijn bewaard als WordPerfect (5.x, 6.x) of MS Word bestand.

De tekst moet onopgemaakt (als ‘kaal’ tekstbestand) worden aangeleverd. Dus geen cursiveringen, onderstreepte zinnen, vetgedrukte letters, etcetera.

De tekst moet wel voorzien zijn van een boventitel, titel en streamers. Streamers zijn de delen van de tekst die in Demo vetgedrukt staan, los van de tekst. Het is erg handig als je je tekst duidelijk in stukken verdeelt. Houd er rekening mee dat je stuk kan worden ingekort in verband met ruimtegebrek. Zorg er dan ook voor dat je tekst duidelijk aangegeven stukken bevat, die in dat geval geschrapt kunnen worden. Dit voorkomt veel frustratie en tijdverlies. Een Demo-pagina bedraagt ongeveer 550 woorden, exclusief illustraties. Floppy's worden alleen geretourneerd als er een voldoende gefrankeerde en aan de afzender geadresseerde retourenvelop is meegestuurd en het retouradres op de floppy vermeld staat. Een artikel kan door de redactie worden ingekort of in het geheel niet worden geplaatst. Zonder toestemming van de hoofdredacteur mag niets uit Demo worden overgenomen.

Redactie-adres

Redactie Demo

T.a.v Hoofdredacteur Demo

Postbus 660, 2501 CR 's-Gravenhage

Kopij via e-mail

Voor kopij via e-mail gelden de normale aanlevercriteria. Maar kopij via e-mail moet als attachment in Word document of in een textfile meegeestuurd worden. Afbeeldingen kunnen niet meegeestuurd worden, en dienen op de deadline op bovengenoemd Redactie-adres aanwezig te zijn.

E-mail adres: demo@jd-net.nu

Hoofdredacteur

Ernest Verhees

024-3785217

Redactie

Jaap Beetstra (tekenaar)

Marianne Bos (eindredacteur)

Joffrey Bieleman (adjunct hoofdredacteur)

Meino van Dijk (redacteur)

Misha Hauben (redacteur)

Floor de Heus (redacteur)

Mark Riphagen (redacteur)

Marcel Vendrig (vormgever/illustrator)

Ernest Verhees (hoofdredacteur)

Erik Verthoef (redacteur)

Lay-out ontwerp:

Marcel Vendrig

Druk:

Cocne BV, Den Haag

Bewerking:

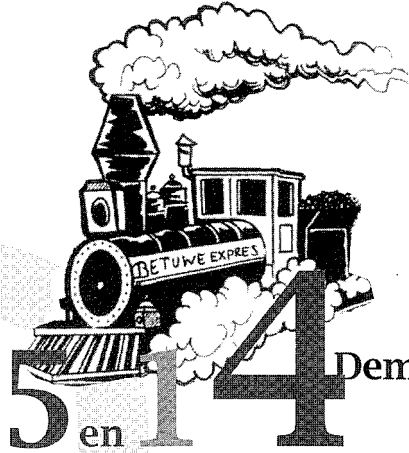
FD&A, Voorburg

Demo deadline 17.3

10 oktober 2000

17.2

4

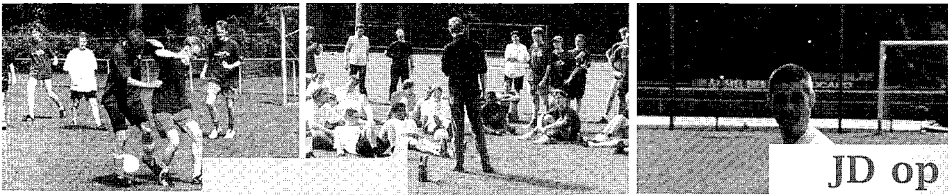
Nederland is ziek

6

Democratische vernieuwing

9

Vrouwen vooruit!

10

JD op voetbaltoernooi

12

De voorzittersshamer

13

De Internetpagina

14

De paradox van de ma

15

Landenprofiel Australië

1000

Nederland is ziek!

Het is alweer enige jaren geleden dat onze toenmalige premier Ruud Lubbers de inmiddels legendarische zin "Nederland is ziek" uitsprak. Hij doelde hiermee op het enorme aantal mensen dat in Nederland een uitkering ontvangt in het kader van de Wet op de ArbeidsOngeschiktheid (WAO).

In tien jaar nadat Lubbers deze zin uitsprak is er het een en ander veranderd. Er kwam Paars 1 en daarna Paars 2. De economie groeit al 6 jaar onafgebroken. Zalm kan voortdurend, de door hem bewust laag ingeschatte groeicijfers, omhoog bijstellen. Hierdoor kan Zalm elke keer weer met een meevaller komen. Goh, wat past die brave VVD-er toch goed op onze centen, denkt de achteloze kiezer. Zalm speelt een simpel spelletje, en de achteloze kiezer heeft niks door. Maar afgezien van dit flauwe meevallersritueel, gaan de zaken in Den Haag voorspoedig. De forse staatsschuld kan langzaam worden afbetaald. De overheid kan investeren in onderwijs, mobiliteit en technologie. Het "werk, werk, werk" motto van Paars 1 heeft resultaat gehad. De werkloosheid bedraagt nog slechts 2,5% van de beroepsbevolking. Het aantal vacatures overtreft het aantal geregistreerde werklozen.

Maar hoe zuiver zijn deze cijfers. Naast de beroepsbevolking staan bijna 1 miljoen WAO-ers langs de zijlijn. De huidige krapte op de arbeidsmarkt brengt daar weinig verandering in. Vakbonden en overheid zijn er niet in geslaagd deze mensen aan een baan te helpen. Maar ook de werkgevers slagen er vooralsnog niet in deze stille arbeidsreserve te benutten. Prognoses wijzen zelf op een verdere groei van het aantal WAO-ers in Nederland.

Een steeds groter deel van de WAO-ers mankeert niks lichamelijks, nee de huidige instroom bestaat voor een groot deel uit mensen met psychische klachten. Hoewel er vaak wat lacherig wordt gedaan over deze psychische klachten is het helemaal niet grappig. Het is een uiterst serieus probleem. Mensen met psychische klachten zijn makkelijker te helpen dan mensen met lichamelijke klachten. Toch gaat het vooral met de psychische WAO-ers mis. Sinds de bedrijfsarts is ver-

vangen door de arbodiensten is de signalering flink achteruitgegaan. Op het moment dat de arbodienst en werkgever de ernst van de situatie inzien, zijn de klachten vaak al verergerd. Het is dan al te laat voor preventie en reïntegratie.

Dan komen de wachtlijsten van ziekenhuizen en Riaggs. De wachttijd bedraagt al gauw een half jaar. Nog een paar maanden extra en de ziektewet wordt omgezet in WAO (na 1 jaar beland je in de WAO). Ook de keuringsartsen doen hun werk niet goed. In 50% van de gevallen wordt iemand in de WAO "gedumpt" zonder dat er een diagnose is opgemaakt!

De toename van het aantal WAO-ers wordt dus voor een groot deel veroorzaakt door psychische klachten. Tegelijkertijd heeft Nederland de hoogste werkdruk van Europa. Bedrijven stellen steeds hogere eisen aan hun werknemers. Ik zie hier een duidelijk verband. Zo duidelijk dat de wetenschap het niet eens meer hoeft te onderzoeken.

Complexiteit, meer computerwerk en minder persoonlijk contact en een hogere productiviteit, dat is wat van de moderne werknemer wordt geëist. Wie niet tegen die steeds toenemende werkdruk kan belandt al snel in de WAO. Bedrijven willen alleen de toppers, wie minder dan 90% van de arbeidsproductiviteit van de hardstwerkende haalt kan het al gauw schudden, en beland al snel in de WAO.

Bedrijven wachten te lang of nemen klachten te weinig serieus. Als iemand eenmaal volledig is opgebrand zien bedrijven dat niet meer als hun verantwoordelijkheid, ze hebben immers netjes hun premie voor de ziektewet betaald.

Er moet iets gebeuren, dat is al tien jaar het geval. De WAO kost 22 miljard gulden per jaar, toch is de WAO geen politiek item. Dat is vreemd want met zowel de PvdA, traditioneel de belangenbehartiger van werknemers en zwakkeren in de samenleving, en de VVD, traditioneel strijdend voor werkgevers-belangen en economische groei, in de regering zou je anders verwachten.

De huidige economische situatie schept echter een extra dimensie. De WAO-ers worden van

Wouter Brumia

levensbelang voor de voortgang van de economische groei. Iedereen die in Nederland wil werken is al wel zo'n beetje aan het werk. Werknemers raken "op". Dit brengt het gevaar van loonstijging met zich mee. Snellere loonstijging leidt tot hogere inflatie, en voor je het weet belanden we in een loonprijs spiraal, met een afzwakking van de economische groei als gevolg.

Dit zou het failliet van het zo succesvolle poldermodel betekenen. Het poldermodel is immers gebaseerd op loonmatiging, lage inflatie een gematigde groei. Om het poldermodel te handhaven is het noodzakelijk dat de stille arbeidsreserve, de WAO-ers, wordt benut.

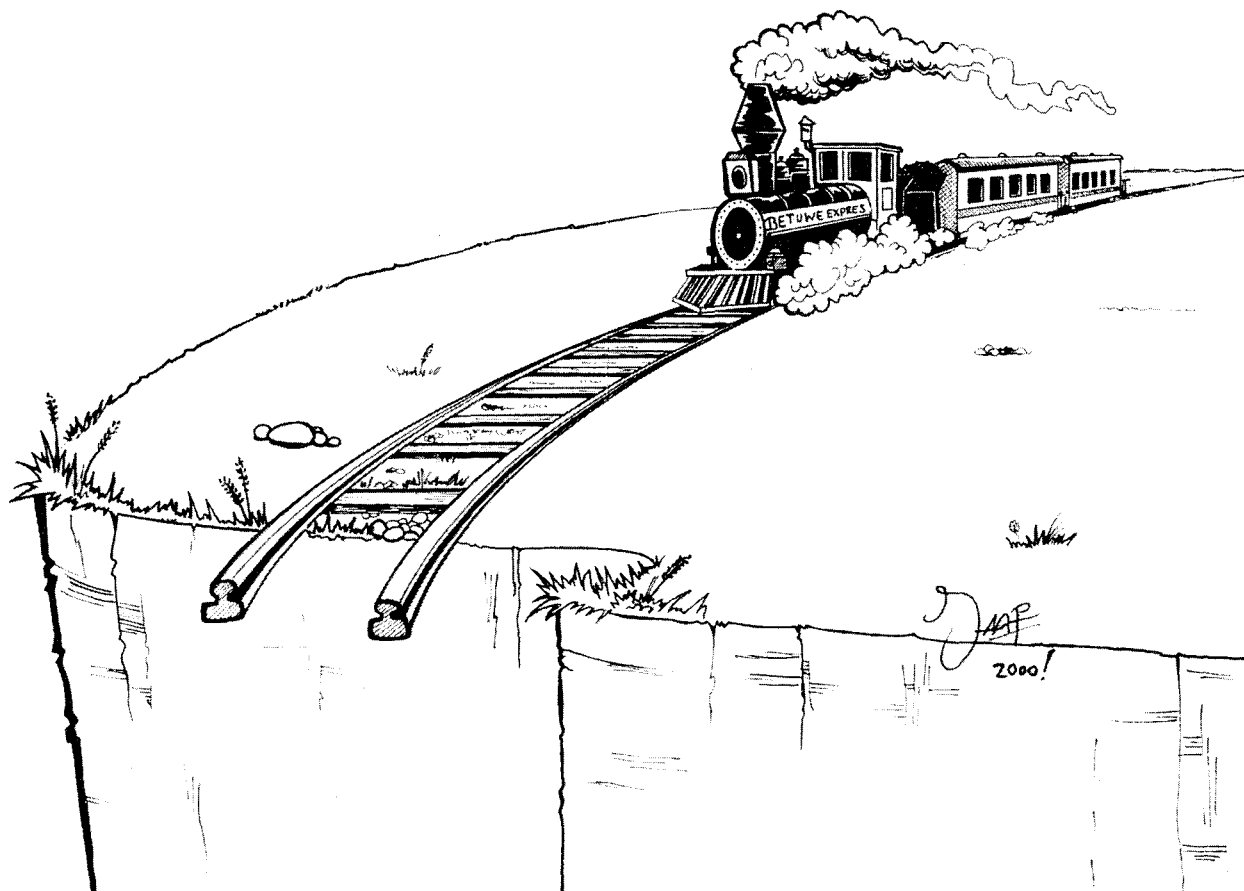
Natuurlijk moeten de huidige instanties hun werk verbeteren, en natuurlijk moet er meer geld komen voor de aanpak van wachtlijsten in de zorg. Maar het oplossen van dit probleem vergt meer. Overheid en werkgevers

Mensen met psychische klachten zijn makkelijker te helpen dan mensen met lichamelijke klachten

moeten flexibeler worden. De financiële prikkel om weer (deels) te gaan werken moet groter worden. Werkgevers moeten veel flexibeler opereren. Mensen die een lagere dan gewenste arbeidsproductiviteit hebben moeten niet voor 100% worden afgeschreven. Banen voor 1 dag per week, 70% salaris, 30% uitkering het moet allemaal worden ingezet. Niet alleen voor de WAO-ers zelf. Of voor de 22 miljard die het de samenleving jaarlijks kost. Ook voor het behoud van het poldermodel!

D

WANHOPIG VROEGEN DE BURGERS ZICH AF HOE ZE DE OP HOL GESLAGEN BETUWE-EXPRES EN HAAR GEK GEWORDEN BESTUURDERS KONDEN STOPPEN...

Democratische vernieuwing

Democratie en democratische vernieuwing blijft het belangrijkste thema dat de Jonge Democraten van andere (politieke) jongerenorganisaties onderscheidt. Dit komt bijvoorbeeld tot uiting in de vele moties die hierover op het congres behandeld worden en door de onderwerpen van de artikels in de Demo. Dit was aanleiding om hier een vast onderwerp in de Demo van te maken. Hierdoor kan op een gestructureerde manier de discussie binnen de JD gevoerd worden.

 ngeveer twee jaar geleden heb ik al naar aanleiding van de resolutie Zichtbare Keuzes op het congres in Amsterdam mijn opvattingen over democratie in Nederland gegeven. Het artikel over democratie in de vorige Demo en het artikel over Grotere en sterke provincies in het NRC-Handelsblad (10 juli 2000) vormden voor mij een goede reden om nogmaals een tegengeluid te laten horen. Ik hoop dat dit het begin wordt van een boeiende en leerzame polemiek.

Zowel de resolutie Zichtbare keuzes als de artikelen van Boris zijn ingegeven door het probleem van de te grote afstand tussen politieke partijen en burgers als onderdeel van het probleem van het niet goed functioneren van de democratie in Nederland. Helaas voelen steeds minder mensen zich aangetrokken tot, of goed vertegenwoordigd door, een bepaalde politieke partij met een dalend ledental, veel zwevende kiezers en een lage opkomst bij de verkiezingen als gevolg.

Volgens de werkgroep die de resolutie ontwierp lag de oorzaak hiervan volledig bij de politieke partij, met name bij het ontbreken van een duidelijk partij-profiel en herkenbaarheid. Er worden echter in de literatuur ook andere oorzaken genoemd voor de kloof tussen burgers en politiek. Aan de ene kant maatschappelijke ontwikkelingen als ontzuiling en individualisering en mede hierdoor de te hoge verwachtingen van de burgers en daaruit volgend teleurstelling in, en afkeer van de politiek, aan de andere kant de kwaliteit van politici en vooral het politieke systeem en het staatsrecht. Er zijn overigens ook mensen die het bestaan van de kloof sterk relativeren door erop te wijzen dat het grote onbehagen over de politiek van alle tijden is, er verschillende oorzaken zijn voor het teruglopend

aantal partijleden, de 'zwevende' kiezer ook positief beoordeeld kan worden en de politieke participatie zich verplaatst naar maatschappelijke organisaties. Ik reken mijzelf tot de laatste categorie en ontken hiermee dus eigenlijk het bestaan van een democratisch probleem in Nederland waar oplossingen voor gezocht moeten worden.

Degene die het probleem vanuit de maatschappij en de burger benaderen, betogen dat de afstand tussen burgers en politiek niet te groot, maar juist te klein is geworden. Politici laten zich te veel leiden door de mondiger geworden burgers, inspraakprocedures belemmeren de uitvoering van beleid, politieke partijen zijn afhankelijk geworden van opiniepeilingen en volksvertegenwoordigers maken zich alleen nog druk om hun publieke imago en populariteit.

Prof. Ankersmit, afgelopen mei nog aanwezig op het congres in Groningen, ondersteunt deze visie. Hij noemt als oorzaak voor de kleinere afstand, de ontideologisering van de politiek. Door het metaforisch karakter van de ideologie bestond er een 'metaforische' afstand tussen burger en partij, het verdwijnen van ideologieën bij partijen verminderde logischerwijs deze afstand. Ankersmit merkt bovendien op dat als gevolg van de kleinere afstand, steeds meer mensen geconfronteerd worden met het onvermogen van de ideologische politiek om alle problemen op te lossen en met de onbedoelde gevolgen van de ideologische politiek. De verbinding tussen democratie, ideologische politiek en vooruitgangsgeloof verliest door deze confrontatie sterk aan kracht. Het vertrouwen in ideologieën, politieke partijen en in de politiek in het algemeen verdwijnt.

Anderen blijven volhouden dat de afstand tussen burgers en politiek te groot is en zoeken de oorzaak hiervan bij de politici, de politieke partijen en/of het politieke systeem. Zowel de partijen als het staatsrecht zijn niet aangepast aan de veranderde samenleving en aan de nieuwe wensen van de burgers. Het verouderde politieke systeem veroorzaakt de vervreemding van, en kritiek op de politiek. Zoals bekend is D66 altijd voorstander geweest van staatsrechtelijke en bestuurlijke hervormingen, de partij ontleent min of meer zijn bestaansrecht aan staatsrechtelijke vernieuwing en radicale democratisering.

Ernest Verhees

6

De werkgroep sloot bij deze traditionele D66-redenering aan door als oplossing voor de kloof een aantal veranderingen in het staatsrecht voor te stellen. Ze legde echter niet de oorzaak bij het staatsrecht maar, zoals al gezegd, bij het ontbreken van herkenbaarheid van de partijen. De voorstellen waren er ook op gericht deze herkenbaarheid beter te belonen om partijen zo te 'dwingen' herkenbaarder te worden. De werkgroep veronderstelde dus dat partijen op dit moment geen behoefte hebben aan herkenbaarheid en een duidelijk partij profiel, aangezien het huidige politieke systeem dit onvoldoende beloont. Toch is er een opmerkelijke ontwikkeling binnen de politieke partijen de laatste jaren te constateren. Vernieuwings- en verjongings-bewegingen binnen PvdA (Niet niks), CDA en D66 (Opschudding) lijken er zich van bewust dat hun politieke partij het contact met de burger verliest. Een bewustwording die vooral tot stand komt door verliezen bij de verkiezingen. Ook de vernieuwings-beweging Opschudding stelde zich de verbetering van de herkenbaarheid van D66 als doel zonder dat hier staatsrechtelijke vernieuwingen voor nodig waren. De electorale pak slaag in mei 1998 was voor Opschudding reden genoeg om op te staan.

Blijkbaar vormen de verkiezingen wel degelijk een evaluatiepunt en afrekening voor partijen en werkt het huidige politieke systeem goed. De in de resolutie voorgestelde wijzigingen waren in relatie tot het gestelde doel dan ook overbodig. Als de oorzaak binnen de partijen ligt dan moet daar ook naar een oplossing worden gezocht. Politieke partijen zijn bovendien autonome organisaties met een eigen verantwoordelijkheid die niet door middel van staatsrechtelijke vernieuwing tot veranderingen moeten worden aangezet.

Laat ik terugkeren naar de actualiteit door een reactie op de recente artikelen. In 'Kiezen voor democratie' in de Demo van juni 2000 geeft de schrijver een aantal mogelijkheden om het kiesstelsel te wijzigen. Deze wijzigingen zouden nodig zijn omdat er in ons huidige kiesstelsel te weinig vrijheid is om te kiezen en omdat de interesse in de politiek sterk is afgenomen. Dat het artikel eindigt met het voorstel om elke 16 jaar een koning te kiezen zegt meer dan genoeg over de kwaliteit van de voorgestelde alternatieven. Ook de redenering ontbreekt het mijn inziens aan elke logica. Met de vrijheid van kiezen in Nederland is niets mis en wie garandeert

mij dat door een nieuw kiesstelsel, met meer openheid, de politieke belangstelling zal toenemen. Is er wel een relatie? Er zijn een legio aantal redenen aan te voeren waarom mensen niet gaan stemmen en het kiesstelsel staat volgens mij niet boven aan de lijst. Democratie betekent op de eerste plaats het recht hebben om te kiezen en het staat iedereen vrij om daar geen gebruik van te maken.

Ook de voorstellen met betrekking tot het provinciaal bestuur in het NRC Handelsblad (zie kader op pagina acht) worden volledig gemotiveerd door de lage opkomst bij de, in dit geval, provinciale verkiezingen. De oorzaak hiervan wordt alleen bij de machteloosheid van het provinciaal bestuur gelegd om de voorgestelde bestuurlijke vernieuwingen te kunnen rechtvaardigen. Misschien moet de schuld bij de politieke partijen op provinciaal niveau gezocht worden. De provinciale verkiezingen staan altijd volledig in het teken van de landelijke politiek en provinciale politici blinken uit in het uit de publiciteit blijven. Om vervolgens een vergroting van de provincies voor te stellen op basis van een succesvolle lobby in Den Haag en Brussel (denk ook even aan de fraude met Europese subsidies in de regio) is net zo belachelijk als de suggestie dat de uitbreiding van Schiphol een regionaal Randstad-probleem is.

De electorale pak slaag in mei 1998 was voor Opschudding reden genoeg om op te staan

Nederland is in het 'Europa van de regio's' een regio op zich met de Randstad als centrum.

De geringe kwaliteit van de weinig doordachte hervormingen verraden mogelijk dat deze vooral gemotiveerd worden door de profilering van de JD als een democratische vernieuwingspartij en niet door een grondige analyse van de problematiek. In plaats van energie en tijd te verspillen aan de identiteit en beginselen kan de JD, en ook D66, zich beter concentreren op inhoudelijke politieke vraagstukken. Ankersmit stelt dat dit in de toekomst betekent dat in plaats van nieuwe plannen te maken, aangegeven moet worden welke onbedoelde gevolgen van de ideologische politiek als eerste bestreden moeten worden door een afweging te maken

tussen de beste aansluiting bij de tegenstrijdige wensen van de kiezer en een realistische inschatting van de grootste gevaren. Aangezien het de onbedoelde gevolgen, in tegenstelling tot de ideologisch gedefinieerde politieke doelen, aan elke onderlinge samenhang ontbreekt, kunnen bij deze keuzes ideologieën geen rol spelen. Ook 'democratie' is geen beginsel dat als fundament voor de keuzes van een politieke (jongeren)partij kan fungeren.

D

LANDELIJK BESTUUR

info@jongedemocraten.nl

Voorzitter

Boris van der Ham
voorzitter@jongedemocraten.nl
06-15413760

Algemeen Secretaris a.i.

Ivo Spanjersberg
as@jongedemocraten.nl
06-53298395

Penningmeester

Edgar Zaagsma
penningmeester@jongedemocraten.nl

Bestuurslid Politieke Zaken (vvz)

Erik Schoonhoven
bpz@jongedemocraten.nl
06-29530762

Bestuurslid Internationale Zaken

Rogier van Rooij
biz@jongedemocraten.nl
06-51545112

Bestuurslid Pers en Promotie a.i.

Jasper Hormann
bpb@jongedemocraten.nl
06-21638204

Algemeen Bestuurslid Buitenland a.i.

Helene van Rijn
helene@jongedemocraten.nl

Landelijk Secretariaat

info@jongedemocraten.nl
Postbus 660

www.jongedemocraten.nl

DE TOEKOMST VAN DE PROVINCIES

Boris van der Ham heeft een artikel geschreven dat op 10 juli 2000 in het NRC-Handelsblad verscheen onder de titel 'Grotere en sterkere provincies hebben de toekomst'. Naar aanleiding van de lage opkomst bij de verkiezingen voor Provinciale Staten en de visie die het kabinet bij monde van minister De Vries over 'plaats en functie' van de provincies gaf, laat de voorzitter zijn licht schijnen over de toekomst van de provincies in Nederland.

De provincies worden gekenmerkt door machteloosheid in het besluitvormingsproces in Nederland en zijn financieel volledig afhankelijk van landelijke overheden. 'De provinciale overheid in Nederland is in feite niets meer dan een steriel doorgeefluik tussen de nationale en lokale overheden.' Dit staat tegenover de tendens in Europa naar een versterking van de regionale autonomie. In Nederland tonen de drie noordelijke provincies het goede voorbeeld door een gezamenlijk lobby-kantoor in Brussel en samenwerking met de naburige Duitse provincies. Door nieuwe provinciale grenzen en uitbreiding van het dienstenpakket en bevoegdheden kan de regionale bestuurs-macht vergroot worden. 'De regionale bestuurslaag wordt hierdoor in staat gesteld een echt eigen koers te varen in Europa en zelfstandige politieke afwegingen te maken.'

Op 18 juli reageerde de commissaris van de Koningin van Noord Holland onder de titel 'Regering is laks bij het verbeteren van provincie' op het opiniestuk van de Jonge Democraten. In zijn reactie weerlegde Boris de argumenten van Van Kemenade. Een discussie over de provinciale herindeling achtte hij wel noodzakelijk voor een mentaliteitsverandering met betrekking tot de positie van het regionale bestuur. 'Een drastische wijziging van de plaats, omvang en functie van de provincies kan bestuurders op zowel provinciaal als nationaal niveau dwingen tot een andere houding tegenover regionale vraagstukken en de regionale eigenstandigheid.'

Door de verspreiding van de artikels via email over de leden van de JD is volstaan met een korte samenvatting.

Vrouwen vooruit!

Afgelopen zaterdag nam ik de vacatures door in de Volkskrant. Het viel me op dat steeds meer bedrijven, er een ware sport van maken om vrouwen aan een baan te helpen. Gestimuleerd door de overheid ben je als jezelf respecterende onderneming haast moreel verplicht om je grauwe advertenties te eindigen met het cliché: 'bij gelijke geschiktheid geven wij de voorkeur aan een vrouw'. Doe je dit niet dan zijn de feministische rapen gaar en wordt je onmiddellijk gebombardeerd tot vuile seksistische kapitalistische hond, of iets in die trant.

Ho erg is het natuurlijk ook weer niet, maar toch zijn er hele redelijke argumenten te bedenken waarom het geen goede ontwikkeling is dat steeds meer vrouwen bevoordeeld worden boven mannen als het gaat om werk. Het zal u verbazen dat het sterkste argument tegen deze ontwikkeling uit onverwachte hoek komt, namelijk het feminisme zelf. Ook zij vinden het geen goede zaak dat vrouwen positief gediscrimineerd worden. Ten eerste omdat, het woord zegt het al, positieve discriminatie ook discriminatie is en ten tweede merkt het feminisme terecht op dat vrouwen best

op eigen kracht wat kunnen bereiken. Je wilt als vrouw toch niet afhankelijk zijn van over-idealistisch geemancipeerde mannen? In het geval van werkende vrouwen met kinderen ligt het allemaal nog een stuk gecompliceerder. Uit wetenschappelijk onderzoek is gebleken dat het voor de sociaal-psycho-

logische ontwikkeling van het kind het beste is als de moeder in ieder geval tot het vierde jaar de verzorgingstaken voor haar rekening neemt. Creches en kinderopvang bieden vaak niet voldoende kwaliteit. Dit veroorzaakt nogal een dilemma voor veel

positieve discriminatie is ook discriminatie

jonge moeders. De keuze tussen voor de kinderen zorgen of carrière maken is voor veel vrouwen een hele lastige. Maar in de praktijk blijken toch veruit de meeste vrouwen hun moeder-instinct te volgen. Dit belemmert de carrière-gerichtheid van vrouwen.

Is werken in deeltijd dan de ideale oplossing?

Nee. De gedachte achter deeltijd-werken, dat vrouwen eindelijk onafhankelijk kunnen beslissen over de invulling van de combinatie zorg-werk, is sympathiek. Maar iedereen weet dat als de man een voltijdbaan heeft er dan toch voor kinderopvang gezorgd moet worden. Daarnaast blijkt het verzorgen van een klein kind wel degelijk een dagtaak. Pas als het voor mannen veel aantrekkelijker wordt gemaakt om ook in deeltijd te gaan werken en ze zodoende een deel van de zorgtaken kunnen overnemen kan deze optie slagen.

En ach, waar maken we ons eigenlijk druk over?

Vrouwen hebben de toekomst! Kijk maar naar de universiteiten: er zijn niet alleen meer vrouwelijke studenten maar ze doen het ook nog eens beter dan hun mannelijke mede-studenten!

Niets regelen van overheidswege dus. De problemen lossen zich vanzelf op en vrouwen halen beetje bij beetje de schade wat betreft werk in. Vrouwen vooruit!

D

JD vierde op eigen voetbaltoernooi

10

Zo als te zien is was er veel actie tijdens de wedstrijden.

Op 10 juni j.l. vond het eerste voetbaltoernooi van politieke jongerenorganisaties plaats. De JD had het EK als een goede aanleiding gezien om de voetbalkwaliteiten van de leden van de Jonge Socialisten, JOVD, Dwars en de JD te testen. Ook jongeren van ID21 uit België waren uitgenodigd. De Vlaamse partij ID21/VU zit in de Vlaamse regering en is vergelijkbaar met D66.

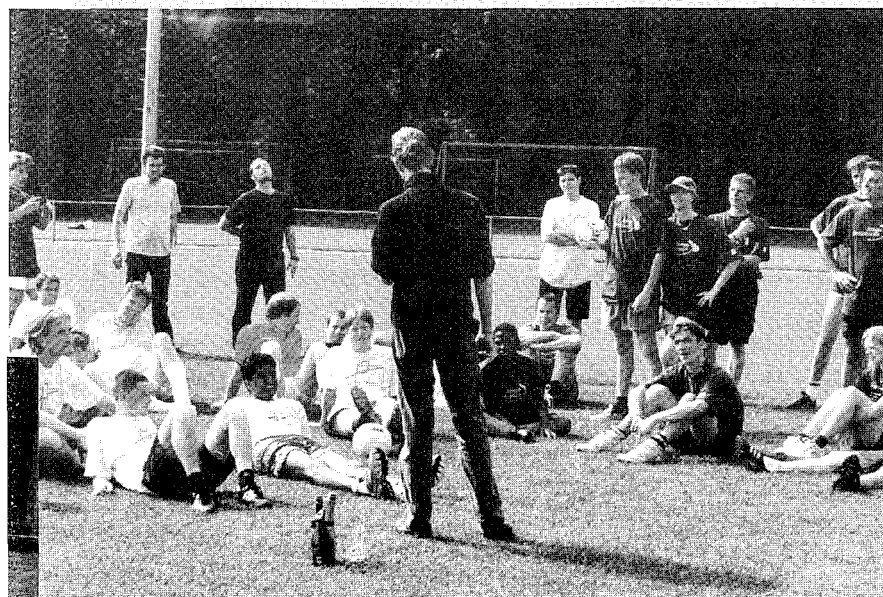
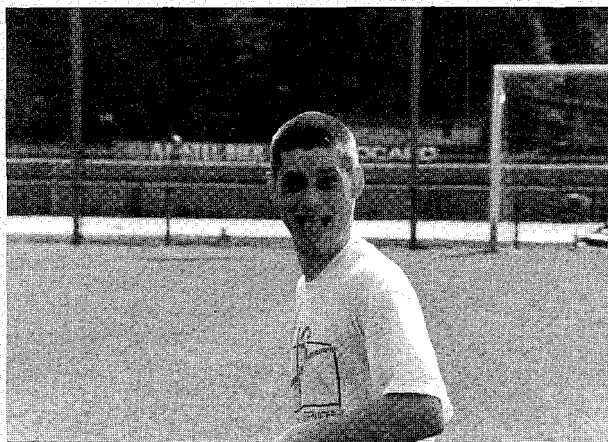

Het 'Dreamteam 1' voor de aftrap van de eerste wedstrijd.

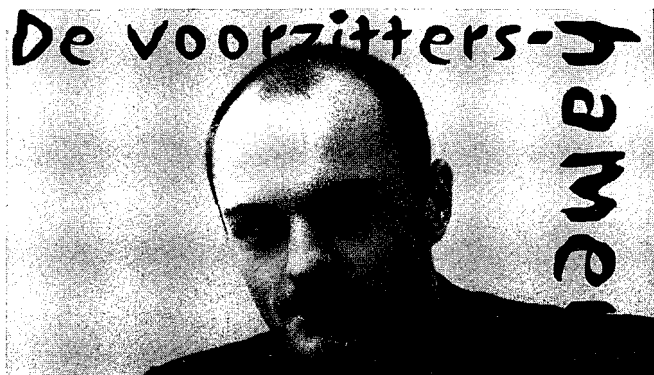
Nee, dit is geen Jonge Democraat maar een Jonge Socialist.

Op halve velden werden wedstrijden van 8 tegen 8 gespeeld in twee helften van een kwartier. Hoewel deelname uiteraard belangrijker is dan winnen, toch nog de eindstand: 1) ID21, 2) JS, 3) JOVD, 4) JD en 5) Dwars. Hierbij de aantekeningen dat ID 21 zich in leeftijd en fysieke omvang sterk van de Nederlandse teams onderscheidde en dat de JD na penalties van de JOVD verloor in de strijd om de derde plaats. Het missen van penalties is echter geen schande en kan de beste voetballers overkomen.

De prijsuitreiking

Vooral door de bezielende leiding van 'voetbaldier' Boris was het toernooi een groot succes en is een herhaling zeker aan te raden. De beelden spreken verder voor zich.

Als Paars II de rit uitzit dan gaan we pas in 2002 naar de stembus. Maar schijn bedriegt. De meest belangrijke verkiezingen en besluiten worden eigenlijk aankomend jaar al genomen. Komend jaar stellen de verschillende politieke partijen namelijk hun lijst met kandidaten op en zetten ze de belangrijkste schetsen voor het verkiezingsprogramma.

In Nederland is nog geen 2 % van de bevolking lid van een politieke partij, maar die 2 procent heeft wel een enorme invloed. Zij bepalen min of meer welke standpunten er in de verkiezings-programma's komen te staan en bepalen ook uit welke groep mensen we straks volksvertegenwoordigers kunnen kiezen.

Als de Jonge Democraten invloed willen hebben op de politiek van de komende jaren, is het dus zaak om het komend jaar al met ideeën te komen en ze onder de aandacht te brengen.

Bij de vorige verkiezingen hebben de inspanningen van de Jonge Democraten onder meer geleid dat D66 in haar programma het kiesrecht verlaagde naar 16-jaar. Heel mooi, maar niet genoeg. Nu moet er meer uit te slepen zijn. De ideeën die de JD heeft ontwikkeld over onderwijs, milieu, economie, sociale-zekerheid, cultuur, democratie en informatietechnologie zijn in een aantal gevallen interessanter dan die van de 'moederpartij'. Het is onze opdracht om die goede ideeën in het komend verkiezingsprogramma te krijgen.

Om dat voor elkaar te krijgen moeten we de krachten samenbundelen. Onder de naam 'Nieuwe Democraten' zullen jongeren uit de JD en D66 een aantal concrete punten formuleren over 'Nieuwe' politiek. Over ICT, over de genen-revolutie, over de 'Nieuwe Economie'. Ik zou zeggen: doe en denk mee. Nu de JD organisatorisch weer een beetje op

orde is, wordt het tijd om weer meer naar buiten te treden. Niet met gratuide uithalen naar 'de moederpartij' of met spek-en-bonen analyses, maar met concrete, serieuze en vrijzinnige ideeën en oplossingen voor een duurzamer en democratischer Nederland. Toch nog even terug naar die 2 % die eigenlijk de dienst uitmaakt in Nederland: Als hardgrondig democraat stuit me dat ernstig tegen de borst, en er moet mij daarover iets van het hart.

Er is vaak geroepen dat het systeem van politieke partijen feitelijk failliet is en wanneer je deze cijfers ziet dan kan je dat eigenlijk alleen maar erkennen. De JD heeft daar wel enkele 'oplossingen' voor zoals meer directe democratie met rechtstreeks gekozen bestuurders en volksvertegenwoordigers die een eigen politiek programma hebben. Maar zolang dat nieuwe systeem er niet is, moet er wel wat gebeuren.

De afgelopen jaren hebben jongerengroepjes als Niet Nix en LEF gesteld dat je juist buiten de politieke partijen invloed moet uitoefenen op het beleid. Vanuit de gedachte dat het systeem politieke partijen inderdaad failliet is, zou je je eigenlijk niets meer van ze aan moeten trekken. Ook zou je je moeten afzetten tegen het idee dat je als organisatie een gezamenlijk standpunt moet hebben.

Maar hoe kom je dan tot invloed?

Ik heb bij beide groepjes wel eens mijn hoofd laten zien en heb tot mijn teleurstelling moeten constateren dat zo'n manier van invloed uitoefenen gewoonweg niet werkt. Als je niet in staat bent om met een groep mensen een aantal gezamenlijke standpunten te formuleren, dan sta je zwak en kan je ook geen druk uitoefenen. Wil je het politiek systeem veranderen, dan moet je dat van binnenuit doen en willen vechten voor je standpunten. Als je dat niet wilt ben je, hoe sympathiek ook: vrijblijvend, eigenlijk nietszeggend en uiteindelijk overbodig. Niet Nix en LEF zijn niet voor niets een stille dood gestorven.

Jonge Democraten behoren tot die kleine groep van 2 procent die wel macht en invloed, willen en kunnen uitoefenen op de politiek. Laten we met die wetenschap in het achterhoofd ons maximaal verantwoordelijk voelen om daadwerkelijk iets aan die politiek te veranderen.

De Internetpagina

De Internetpagina behandelt elke aflevering een onderwerp dat langdurig in het nieuws is geweest aan de hand van de internetpagina's die hierover te vinden zijn. Door de lage verschijningsfrequentie wordt er niet gestreefd naar actualiteit maar naar goede verwijzingen naar sites waar die actuele berichten gevonden kunnen worden.

In deel 1 een overzicht van de Nederlandstalige sites over de Molukken. Dit onderwerp wordt gemotiveerd door de onlusten op deze Indonesische eilandengroep en door de Molukse gemeenschap in Nederland.

Een korte introductie van de problematiek is te vinden in het dossier dat NRC-handelsblad heeft opgesteld

(www.nrc.nl/Wz/Lab/Profiel/Molukken/internet.htm). Opvallend is dat het nieuws niet is bijgehouden en recente artikelen, die het niet waard werden gevonden om in een dossier te worden opgenomen, niet meer zijn op te vragen. De Volkskrant en het Algemeen Dagblad hebben vergelijkbare pagina's over geheel Indonesië waarbij ook de Molukken vermeld worden. In tegenstelling tot het NRC heeft de Volkskrant een uitstekende zoekfunctie waarmee op trefwoord naar artikelen gezocht kan worden.

Op het kerkweb

(www.kerkweb.nl/nieuws/2000011404.htm) zijn artikelen te vinden over de religieuze strijd op de Molukken waarbij de misdaden van zowel de moslims als de christenen vermeld worden. Door de vakantie – wat keurig op de homepage staat – is tot juni bijgewerkt.

Ronduit teleurstellend zijn de vijf links op de internetpagina van suara maluku, het enige Molukse radioprogramma

(www.omroep.nl/nps/radio/suara.maluku/bookmarks_indonesie.html) van de publieke omroepen. In 'De Molukse Stem' worden zowel in het Maleis als het Nederlands maatschappelijke en politieke ontwikkelingen behandeld binnen de Molukse gemeenschap in Nederland en, zo mogelijk, belangrijke gebeurtenissen op de Molukken. Particulier initiatief blijft

natuurlijk één van de grote pluspunten van internet. Zo kom je via de homepage van de familie Sahetapy

(www.farm.rug.nl/sahetapy/home.htm) bij het Moluks kerkelijk

centrum (www.malra.org/mkc/nindex.htm) en via

huizen.dds.nl/~atap/maluku.htm bij één van de belangrijkste sites voor de Molukkers in Nederland:

www.dlm.org. De privé-homepages geven ook een goed inzicht in de verdeeldheid van de Molukse gemeenschap door zowel de huidige woonplaats als door de afkomst van bepaalde eilanden. Zo is **www.malra.org** opgezet door Molukse jongeren in Zwolle en vooral gericht op de Kai-eilanden en is de zuid-oost Molukse gemeenschap te Helmond verantwoordelijk voor 'Help de Molukken in nood'

(home.wxs.nl/~islerooo/). Via links beland je wel bij de kern van digitaal Moluks Nederland: de Maluku web circle

(www.tupan.demon.nl/mwc/) en het maluku internet centre (**www.maluku.org**).

Via deze laatste is de homepage van de Stichting Help Ambon in nood (hain) te bereiken. Dit kan als de beste site over de onlusten op de Molukken beschouwd worden door een overzicht van nieuwsberichten dat tot het heden wordt bijgehouden. De bekendste Molukse organisatie in Nederland, het RMS, is op internet niet makkelijk te vinden. De meeste informatie is – enigszins verouderd – te vinden op **rms.maluku-fsl.org**.

Dit overzicht pretendeert geen volledigheid maar geeft alleen een zo goed mogelijk geselecteerde keuze uit het grootste aanbod van internetpagina's. Aanvullingen zijn altijd welkom en zullen eventueel in volgende afleveringen vermeld worden.

D

De paradox van de markt

Tijdens de economie lessen op school leer je dat concurrentie tussen bedrijven leidt tot efficiënte bedrijfsvoering, redelijke prijzen voor de consument en kwaliteitsverbetering door innovaties en diepte-investeringen.

In de praktijk blijkt dit lang niet altijd te kloppen. Om een voorbeeld te geven: de kwaliteit (levensduur) van fietsen is de afgelopen jaren hard achteruit gegaan. Toen mijn moeder zeventien lentes jong was kreeg ze een fiets voor haar verjaardag en deze vertoonde na twintig jaar intensief gebruik nog amper kenmerken van slijtage. Tegenwoordig ben ik allang blij als mijn nieuwe fiets een jaartje of twee mee kan alvorens het ding van ellende uit elkaar valt.

Een ander voorbeeld: wie herinnert het zich niet? De befaamde Spijker auto uit begin 1900? Dit automerk van de NV Trompenburg, de eerste Nederlandse autofabriek van betekenis, was niet kapot te krijgen. Die auto kocht je een keer, en je had er vervolgens levenslang plezier van. Het logische gevolg was natuurlijk dat het bedrijf binnen de kortste keren failliet ging. Immers, je hoefde nooit meer een nieuwe aan te schaffen.

Bedrijven willen per definitie een zo hoog mogelijke winst behalen. Dit bereiken ze dus niet met het maken van duurzame goederen. Om een hogere winst te genereren maken ondernemingen producten of goederen met een relatief korte gebruiksduur. Consumenten moeten hierdoor eerder een nieuw goed aanschaffen. Op deze manier is niet alleen de consument de dupe van het winstbejag van bedrijven maar ook het milieu is slachtoffer: door die relatief korte

levensduur van producten (bijv. stereo's) wordt de afvalberg onnodig snel groter.

Om misverstanden te voorkomen is het nu van groot belang om een onderscheid te maken tussen goederen die vervangen worden door kwaliteitsverbetering en innovaties (bijv. computers) en goederen die vervangen worden omdat ze kapot zijn (bijv. een fiets). In het geval van computers ligt de 'schuld' van de korte gebruiksduur niet bij de bedrijven maar bij de consument zelf. Deze laatste wil immers het snelste en het nieuwste model terwijl de oude computer het misschien nog prima deed. In het geval van fietsen en andere goederen waaraan weinig meer te innoveren valt ligt de schuld van de onnodig korte gebruiksduur expliciet bij de bedrijven. Een fiets gaat tegenwoordig veel minder lang mee dan pak 'm beet 30 jaar geleden en dat terwijl met de stand van de techniek van nu er nu toch zeker een fiets gemaakt zou moeten kunnen worden die levenslang meegaat.

Zo blijkt maar weer eens dat de zegeningen van het marktmechanisme niet altijd opgaan. In sommige gevallen leidt concurrentie en marktwerking niet alleen tot schappelijke prijzen en een gevarieerd aanbod voor de consument maar ook tot kwaliteits-verslechtering en milieuvervuiling. Weinig mensen (vooral binnen de VVD) die zich dat realiseren. Het wordt hoog tijd dat er hier en daar wat kanttekeningen worden gemaakt bij de ongenueanceerde halleluja-verering van het markt-denken.

Erik Verhoef

14

PRESIDENTSVERKIEZINGEN IN DE VS: EEN KORTE HANDLEIDING

Australië

Landen-

profiel

Staatsbestel:

Australië is een parlementaire democratie en formeel onderworpen aan het gezag van de Britse vorst(in). Deze wordt vertegenwoordigd door een gouverneur-generaal en door de gouverneurs van de zes deelstaten. De deelstaten vormen tezamen een federatie: 'the Commonwealth of Australia'.

Enkele jaartallen:

1606 Hollanders aan de westkust, 1770 James Cook aan Oostkust, 1788 Eerste Engelse starfkolonie, 1 jan. 1901 stichting Commonwealth of Australia

Politiek:

partijen: tweepartijensysteem met links Labor en rechts coalitie van Liberal Party en National Party, de Australian Democrats (met een eigen jongerenvereniging) komt het meeste overeen met D66 en de JD.

Belangrijke kwesties:

De laatste jaren heeft de vraag of het land een republiek moet worden of een parlementaire monarchie binnen het Gemenebest moet blijven een belangrijke rol gespeeld. Een referendum dit jaar wees uiteindelijk uit dat een kleine meerderheid

ziekten en uitroeiing sterk in aantal is teruggelopen. Door de vondst van bodemschatten werden de Aborigines verplicht naar onherbergzame en onvruchtbare gebieden te verhuizen. De onderhandelingen over de compensatie hiervoor zijn nog in volle gang. De positie van de Aborigines is een thema dat door middel van aangekondigde acties bij de Olympische Spelen onder de aandacht zal komen.

Reden van keuze:

Olympische Spelen in Sydney deze maand.

Tijdsverschil:

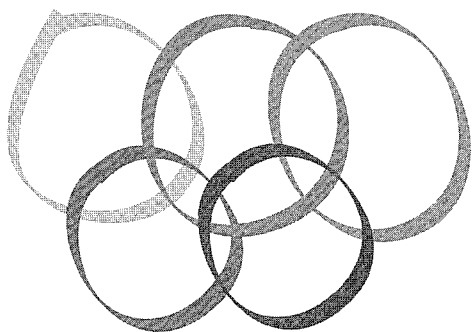
Australië is in drie tijdzones verdeeld waar het respectievelijk 8, 9_ en 10 uur later is. Van oktober tot maart is het in sommige gebieden zomertijd wat voor 1 uur extra tijdsverschil zorgt.

Toeristen:

Erg populair bij jongeren (backpackers) en mensen die familie opzoeken.

Reistijd:

ongeveer 22 uur vliegen

voor de monarchie was. De discussie is hiermee echter nog niet afgesloten. Het tweede belangrijke politieke thema is het sociaal probleem van de Aborigines, de oorspronkelijke bevolking die o.a. door

Wees redacteur en/of fotograaf van de Demo

Korte mededelingen

VACATURE

De Demo is inmiddels weer uit zijn diepe duistere dal gekropen en is weer draalende. Maar we kunnen nog heel goed versterking gebruiken. Voor meer info neem dan contact op met Ernest (zie colofon pagina 2 voor zijn nummer).

JONGE DEMOCRATEN, NIEUWE DEMOCRATEN

Deze maand ontvang je een speciale krant met daarin een aantal korte artikelen over 'nieuwe onderwerpen' als ICT en de DNA-revolutie. Maar ook ideeën over een nieuw sociaal-zekerheidsstelsel en Europese democratisering. Doel is om inhoudelijke discussies los te krijgen en nieuwe ideeën los te weken. Wil je meeschrijven aan het Programma van de 'Nieuwe Democraten', of meer informatie, mail dan je naar info@nieuwedemocraten.nl of surf naar de speciale site www.nieuwedemocraten.nl

DE JONGE DEMOCRATEN HEBBEN EEN NIEUWE WEBSITE

Eindelijk heeft de JD een normale internet-naam: www.jongedemocraten.nl. Op deze nieuwe site vind je een scholierenforum, meer informatie, de agenda, geschiedenis, foto's, declaratieformulieren, discussies en nieuws. Surf eens langs!

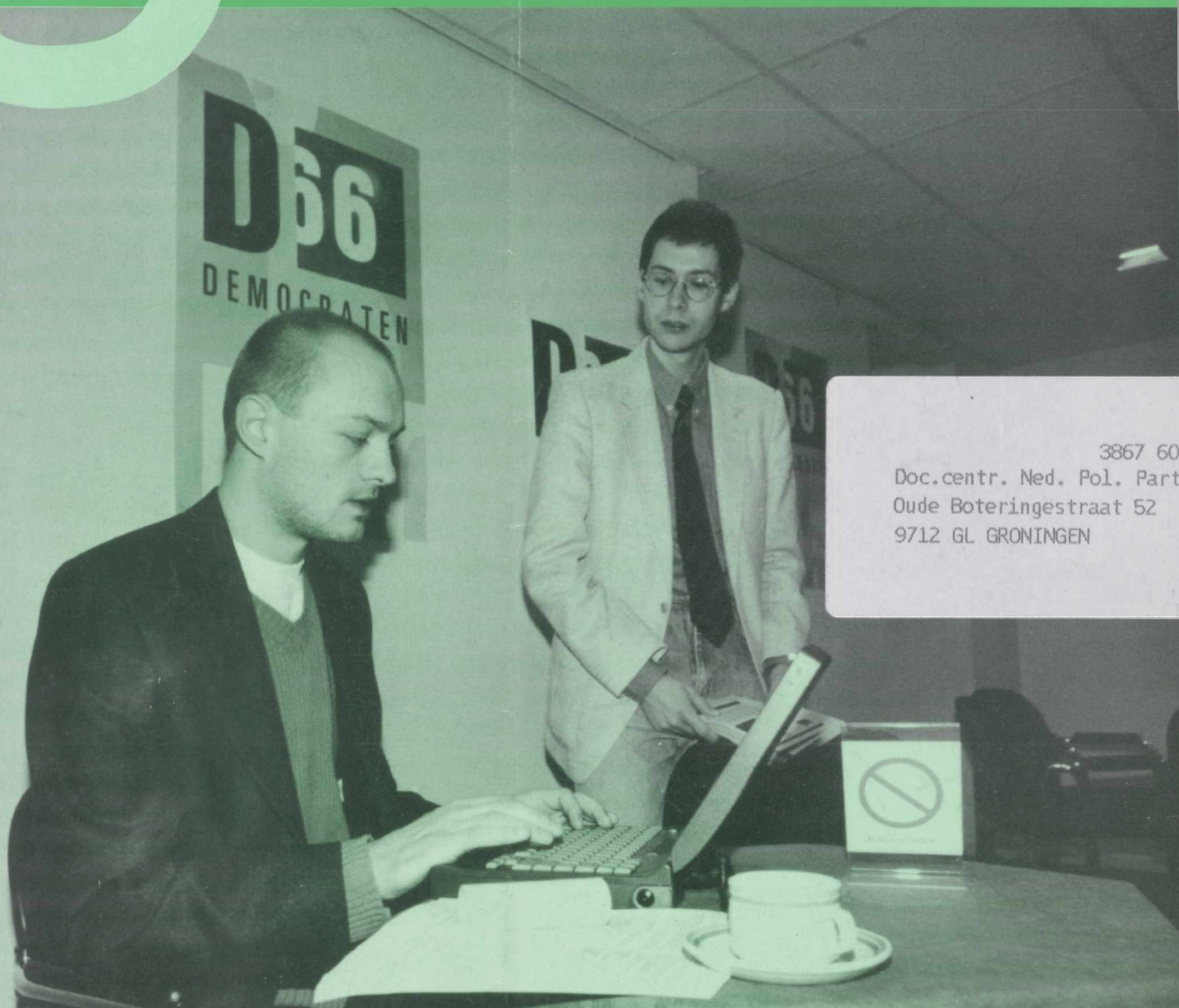
PTT Post

Port betaald
Port payé
Pays-Bas

Demo

Jaargang 17 nummer 3
November 2000

DOCUMENTATIECENTRUM
NEDERLANDSE POLITIEKE
PARTIJEN

3867 60
Doc.cent. Ned. Pol. Part
Oude Boteringestraat 52
9712 GL GRONINGEN

Boris over zijn rol bij de JD

Verkiezingen in VS: Kiezen tussen de minst slechte?

Interview met Bert Bakker

Jonge
Democraten

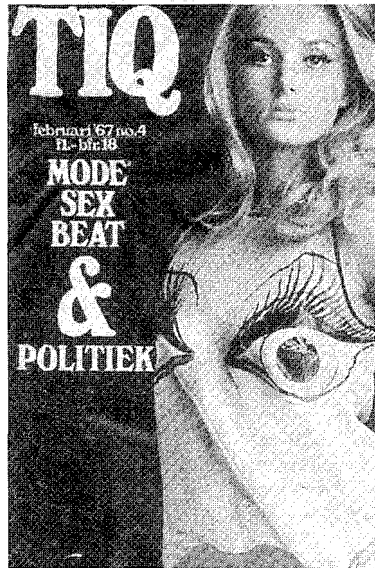
Een artikel in de rubriek Sporen van de Volkskrant (7 okt.) over 'Het rebelse jeugdblad' eindigt als volgt: "De bloei van de strijdbare jongerentijdschriften duurde bijna anderhalve eeuw, voordat ze

met hun idealen plaatsmaakten voor skateboards, scooters met house, walkmans, playstations en mobieltjes." Hoewel de opsomming vooral de vrijetijdsbesteding beschrijft van tieners (12-18) en niet van de doelgroep van onder meer de Demo (15-30), is de boodschap toch duidelijk: politieke betrokkenheid heeft plaatsgemaakt voor eigentijdse vormen van 'fun'.

Ik durf wel de stelling aan dat het met de betrokkenheid en met het streven naar rechtvaardigheid bij jongeren in de vorige eeuw wel meeviel. Dit kan in ieder geval niet gebaseerd worden op de inhoud van de jeugdbladen. In de verzuilde samenleving dienden de protestanten, socialisten en katholieken uiteraard ook een eigen jeugdblad te hebben. Onder invloed van het communistische en anarchistische gedachtegoed maakte het opvoedkundige, moraliserende karakter van de christelijke bladen plaats voor meer radicalere, revolutionairende jeugdbladen, uitmondend in de Provo en de Kraakkrant. Na de Tweede Wereldoorlog werden pogingen gedaan om, los van een politieke beweging en haar (jonge) achterban, een commercieel geëngageerd jeugdblad te introduceren. Hitweek en Tiq bleken door de toenemende aandacht voor muziek, mode en sex voorbodes voor de huidige jongerenbladen waarin politiek een vies woord is. Jongeren met politieke interesse zijn aangewezen op de 'volwassen' opiniebladen. Voor de studenten en pas-afgestudeerden zijn er nog de economisch-financieel georiënteerde magazines met de laatste beursberichten.

Vraag is nu of 'jongeren met politieke interesse' een doelgroep vormen voor een levensvatbaar blad. Vanuit commercieel oogpunt (advertenties) waarschijnlijk niet. Mogelijk ligt de oplossing in een samengaan van de verenigingsbladen van de politieke jongerenorganisaties waardoor een nieuw lezerspubliek kan worden aangeboord. Samenwerking tussen de verschillende redacties kan een eerste stap in de goede richting zijn. Als kleinste partner zijn fusie- (of coalitie-) onderhandelingen echter niet de gemakkelijkste gesprekken. Door gebrek aan geld, lezers en kopij is de redactie in de toekomst hier mogelijk wel toe gedwongen om JD-leden van een serieus te nemen verenigingsblad te kunnen blijven voorzien. Voorlopig houden we het bij een Demo waarin dit keer wederom geen Nieuwsbrief is ingevoegd, afscheid wordt genomen van Boris van Ham als voorzitter, veel verenigingsnieuws is opgenomen en waarop we als redactie weer trots kunnen zijn.

Ernest Verhees

Demo

Vrijzinnig-democratisch magazine van de Jonge Democraten
nummer 2, jaargang 17 verschijnt 4x per jaar
(ISSN 0925-4390)

Demo is het onafhankelijk orgaan van de Jonge Democraten.

Publicaties in Demo geven niet noodzakelijkerwijs de mening van de redactie of het Landelijk Bestuur weer.

Aanleveren kopij

Alleen bijdragen die op floppy worden aangeleverd met daarbij een afdruk op papier worden behandeld. De kopij dient te zijn bewaard als WordPerfect (5.x, 6.x) of MS Word bestand.

De tekst moet onopgemaakt (als "knaal" tekstbestand) worden aangeleverd. Dus geen cursivering, onderstreepte zinnen, vetgedrukte letters, etcetera.

De tekst moet wel voorzien zijn van een boventitel, titel en streamers. Streamers zijn de delen van de tekst die in Demo vetgedrukt staan, los van de tekst. Het is erg handig als je je tekst duidelijk in stukken verdeelt. Houd er rekening mee dat je stuk kan worden ingekort in verband met ruimtegebrek. Zorg er dan ook voor dat je tekst duidelijk aangegeven stukken bevat, die in dat geval geschrapt kunnen worden. Dit voorkomt veel frustratie en tijdverlies. Een Demo-pagina bedraagt ongeveer 550 woorden, exclusief illustraties. Floppy's worden alleen geretourneerd als er een voldoende gefrankeerde en aan de afzender geadresseerde retourenvelop is meegestuurd en het retouradres op de floppy vermeld staat. Een artikel kan door de redactie worden ingekort of in het geheel niet worden geplaatst. Zonder toestemming van de hoofdredacteur mag niets uit Demo worden overgenomen.

Redactie-adres

Redactie Demo
T.a.v Hoofdredacteur Demo
Postbus 660, 2501 CR 's-Gravenhage

Kopij via e-mail

Voor kopij via e-mail gelden de normale aanleveren. Maar kopij via e-mail moet als attachment in Word document of in een textfile meegestuurd worden. Afbeeldingen kunnen niet meegestuurd worden, en dienen op de deadline op bovengenoemd Redactie-adres aanwezig te zijn.

E-mail adres: demo@jongedemocraten.nl

Hoofdredacteur

Ernest Verhees
024-3785217

Redactie

Jaap Beetsma (tekenaar)
Marianne Bos (eindredacteur)
Joffrey Bieleman (adjunct hoofdredacteur)
Meino van Dijk (redacteur)
Misha Hauben (redacteur)
FLOOR de Heus (redacteur)
Mark Riphagen (redacteur)
Marcel Vendrig (vormgever/illustrator)
Ernest Verhees (hoofdredacteur)
Erik Verhoef (redacteur)

Lay-out ontwerp:

Marcel Vendrig

Druk:

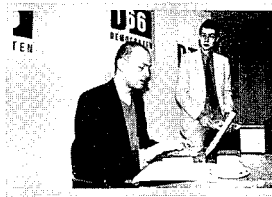
Coene BV, Den Haag

Bewerking:

FD&A, Voorburg

Demo deadline 18.1

15 december 2000

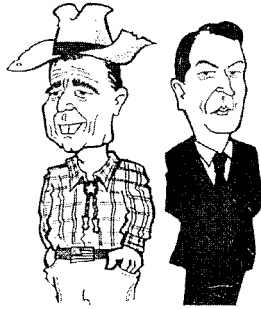
17

3

4

Bezoek Demo bij Bert Bakker

6

De voorzittershamer

8

Elections 2000

verenigingsnieuws

0

1

De internetpagina

2

1

Vrouwen vooruit?

3

1

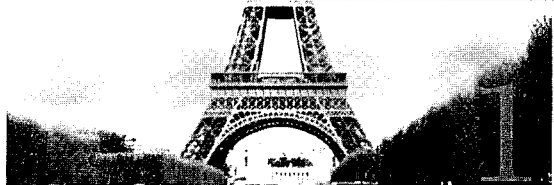
Boris over zijn rol bij de JD

4

1

De noodzaak van netwerken?

8

1

Landenprofiel Frankrijk

9

Bezoek Demo bij Bert Bakker

Vrijdagmiddag 8 september hebben we op het Binnenhof de vice-fractievoorzitter van D'66 Bert Bakker bezocht. Als we ons aanmelden bij de balie krijgen we een prachtig stickertje dat aangeeft dat we slechts op bezoek zijn. Goed bewaren maar, misschien is dit onze vrijbrief terug naar het "gewone volk" in de straten van Den Haag. Na een korte wachtperiode worden we naar de kamer van Bakker begeleid, een gezellig rommelig vertrek. Aan de muur hangt de Novib-kalender, een screensaver toont steeds wisselende natuurfoto's. Als allen gelaafd zijn met thee en koffie begint ons gesprek. Een interessante gedachtewisseling. We praten over wie Bert Bakker is als politicus, over hoe hij tegen de hedendaagse politiek aankijkt en over zijn werk als voorzitter van de commissie Bakker. Tenslotte vragen we uiteraard zijn mening over de Jonge Democraten.

W

oen Bakker ongeveer 13 was wilde hij al in de Kamer. Tijdens de verkiezing van 1972, waarna D'66 een regeerakkoord sloot met de PvdA wat uitmondde in het latere kabinet Den Uyl, werd hij aangesproken door het idealisme in de politiek. Het was een tijd van Idealisme, wat een van de hoofdredenen

voor Bakker was om zich echt in te zetten voor de politiek. Jongeren met sociale, wereld verbeterende idealen wilden niet om hun eigen ego op te krikken in de Kamer komen, maar om echt wat te doen aan de lage inkomens of de problemen in het onderwijs.

In 1980 is Bakker tijdens zijn studie Bedrijfskunde bij D'66 stage gaan lopen. Niet zo zeer om in het parlement te komen, maar meer om de sfeer te proeven. Eerst werd hij

lid van PSP, de partij die later is opgegaan in GroenLinks. Hier kreeg Bakker na een jaar

genoeg van en hij werd lid van D'66. In de jaren die volgden werkte hij als fractiemedewerker bij D'66. In het jaar 1989 ging Bakker weg met de bedoeling om de Kamer achter zich te laten om voor de SER te gaan werken. Het was tijd voor iets nieuws.

Een paar jaar later bleek dat Bakker toch te veel affiniteit met de politiek had, om het los te laten. In 1992 werd hij gevraagd om voorzitter te worden van de programmacommissie voor 1994-1996, wat leidde tot de kandidaatstelling voor de Tweede Kamer in 1994.

De overheid moet zich niet bemoeien met het persoonlijke leven. Daarvoor heb je Kamerleden niet gekozen. Bakker wordt volgens hemzelf rebels als ze hem betuttelen. De overheid kan maatregelen nemen, maar het is uiteindelijk jouw keus wat je er mee doet. De overheid moet oppassen met gedragsbeïnvloeding. Kies zelf. Zelf bepalen wat je studeert. Niet de overheid die bepaalt dat er te veel dokters zijn. Of dat je wilt trouwen. Kortom je eigen keuzes. Daarvoor ben ik altijd. Niks betuttelen, ik rook toevallig, daar moet de overheid mij niet om betuttelen. Ik weet dat het niet goed is. Wel informeren, maar niet zeggen hoe het moet. Je moet eens kijken naar die postbus 51 spotjes. Het lijkt er op dat we echt randdebielen zijn en dat de overheid wel weet hoe het moet. We zijn volwassen burgers, we zijn goed in staat om eigen keuzes te maken. We stellen prijs op informatie, maar dat is het. De overheid koopt zendtijd op televisie, stiekem ook nog via amusementsprogramma's, om te vertellen wat we wel en niet moeten doen. Waar bemoeit de overheid zich mee? Daar krijg ik dus echt puistjes van! Er zijn natuurlijk grenzen, je hebt regels nodig anders wordt een zootje. Geen moeite mee. Maar er zijn nog te veel zaken die de overheid graag wil bepalen. Als de overheid zegt dat volkorenbrood gezonder is dan wit brood; reken er dan maar op dat ik toch echt wel wit brood eet.

D'66 is volgens Bakker de werkelijk liberale partij van Nederland. Beter gezegd cultureel liberaal.

De VVD bijvoorbeeld is helemaal geen liberale partij. Zij zijn een conventionele partij van tevreden burgers. Het is uiteraard legitiem om zo te zijn maar ze misbruiken het liberale ide-

J. Bieleman, M. Riphagen en
A. Fioole

4

aal. Liberaal komt van het woord vrijheid. Er bestaan twee stromingen: economisch en cultureel. Bij de economische grijpt de overheid veel minder in en kunnen bedrijven hun gang gaan. Zelf voelt Bakker zich meer aangesproken tot het cultureel liberalisme, omdat je mensen in deze stroming eigen keuzes laat maken. Bijvoorbeeld zelf kunnen bepalen wie de Burgemeester wordt of welke TV-kanalen je wilt.

De commissie Bakker onderzocht het uitzenden van Nederlandse militairen op VN-vredesmissies. Als commissie puzzel je het gehele proces uit en trek je conclusies. Deze presenteer je daarna aan de Kamer. Bakker hoopt dat het resultaat van de commissie zal zijn dat we de mannen en vrouwen die uitgezonden worden op vredesmissies niet zo maar mogen wegsturen. Het moet op goede gronden, de omstandigheden dienen gunstig te zijn, er moet een zorgvuldige besluitvorming aan vooraf zijn gegaan, de risico's die er aan zijn verbonden moeten duidelijk zijn en vooral waarom we gaan. Het moet dus niet zo zijn dat de Kamer een groep stuurt zonder dat ze ook een echt doel hebben, en het mag niet gaan om het krijgen van meer macht binnen de Verenigde Naties. Kortom de besluitvorming moet enorm worden verbeterd. Hopelijk kan de commissie hiervoor zorgen.

Het samenwerken binnen de commissie met verschillende mensen uit de verschillende politieke partijen leverde niet veel problemen op, want de commissie werkt onafhankelijk. Het werkt anders; normaal werk je alleen met je fractie. Nu doe je dat met leden van verschillende fracties met verschillende idealen en vanuit verschillende invalshoeken, maar los van politieke belangen. Zonder strijd eens voor een keer.

Wat de politiek betreft is Bakker redelijk optimistisch. Hij is van mening dat er de afgelopen dertig jaar veel vooruitgang is geboekt. Bijvoorbeeld het homo-huwelijk, daar wordt nu een openlijke discussie over gehouden. Iets wat vroeger ondenkbaar was geweest. Wel moet je in de politiek een lange adem hebben: het kan soms lang duren voordat het lukt werkelijk iets ten goede te veranderen. Je moet opboksen tegen instanties die zichzelf in stand

houden uit vrees voor het verlies van banen, maar die eigenlijk veel zinvoller bezig zouden kunnen zijn. Een ander probleem van de hedendaagse politiek is dat weinig mensen komen opdagen bij verkiezingen, dat moet verbeteren. Er is heel weinig interesse, het idealisme is er op zich nog wel, maar de mensen zijn vergeten dat de politiek een grote bijdrage kan leveren aan hun welzijn en dat zij erbij kunnen helpen om dat voor elkaar te krijgen. Bij Tweede Kamer verkiezingen valt de belangstelling nog mee. Dan is er nog wat te kiezen. Bij gemeenteraadsverkiezingen of

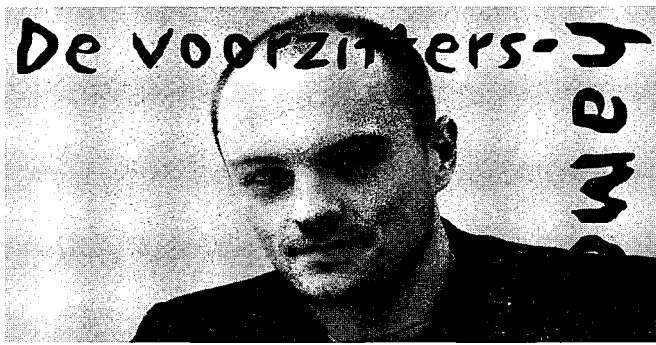
'de algemene interesse in politieke partijen wordt steeds minder'

Europese verkiezingen ligt dat anders. Toch moeten we dit niet dramatiseren: in de Verenigde Staten komt nog niet eens de helft opdagen om de machtigste man van de wereld te kiezen. Maar de algemene interesse in politieke partijen wordt steeds minder. Geen enkele politieke partij wist de afgelopen 20 jaar mensen vast aan zich te binden. D'66 heeft daar ook erg veel hinder van, maar bij bijna al de andere partijen gebeurt hetzelfde. Alleen de SP en de kleine christelijke partijen doen het wat dit betreft nog redelijk. De politiek zou steeds meer een op een moeten werken. Bijvoorbeeld rechtstreeks via internet de mensen gaan bereiken. De politiek moet meer naar de mens terug moeten keren.

Jongerenorganisaties zijn erg belangrijk. De JD is de kweekvijver voor D66. Het is absoluut niet de propagandamachine van D66. Gedurende al die 20 jaar dat ik nu in de politiek zit vind ik de mening van Jongeren erg belangrijk. Jongeren houden je scherp, al zeggen ze soms wel dingen die je liever niet hoort. Je blijft zo ook kritisch tegenover jezelf. JD-ers zouden nog veel vaker langs moeten komen op fractievergaderingen of in de Kamer. Dus ga ook eens op bezoek bij een politicus, kan heel verrassend zijn!

D

Paars als musical

Op het lustrumcongres van de Jonge Democraten, vorig jaar mei, speelden een aantal JD-ers in 'Des Indes-de Musical'. Als fanatiek toneelliefhebber schreef ik mee aan de tekst en tekende ik voor de regie. De musical ging over het zogenaamde 'Des Indes-beraad' dat eind jaren zeventig begon. In dat beraad, gevestigd in het sjieke Haagse hotel 'Des Indes', kwamen vertegenwoordigers van VVD, PvdA en D66 in het geheim bij elkaar om te spreken over de mogelijkheid van een kabinet zonder het CDA. In de jaren zeventig en tachtig was een dergelijk kabinet nog ondenkbaar. De verschillen tussen met name PvdA en VVD waren veel te groot. Toch probeerden een aantal vooraanstaande politici bruggen te leggen naar elkaar, in de hoop ooit eens onder het juk van het CDA vandaan te komen. In de musical werd dit beraad nagebootst, werd het huidige Paarse kabinet op de hak genomen en werd een vooruitblik gewaagd naar het tijdperk dat na Paars zou komen. De uitvoering van het stuk was erg goed getimed, want het was precies in die weken dat Paars de kabinetscrisis na de 'Nacht van Wiegel' aan het verwerken was. Het was een hilarische avond: Paars kon eens flink uitgelachen worden.

Het is opmerkelijk dat Paars in toenemende mate symbool lijkt te staan voor het failliet van de Nederlandse politiek. De verwachtingen waren hoog gespannen toen Paars aantrad, en op een aantal punten heeft ze die ook waar gemaakt: een bruisende economie, ruimere wetgeving op het gebied van ethische vraagstukken, liberalisering van de winkelsluitingstijden en een nieuwe belastingwet.

Maar de grootste verwachting die Paars wekte, was dat het een nieuwe politieke cultuur zou brengen; Misschien wel een revolutie! Toen Paars aantrad was de verwachting dat zo'n vreemde coalitie niet zonder grote gevolgen kon blijven. Toenmalig D66-minister Hans Wijers vond het voor de hand zou liggen dat de vorming van de Paarse coalitie zou uitlopen op 'een herschikking in het politieke landschap'. Met andere woorden: de bestaande politieke partijen zouden mogelijk verdwijnen en er zouden nieuwe partijen kunnen ontstaan.

Helemaal niet zo'n gek idee toen, want de ver-

schillen tussen de verschillende partijen (en daar bedoel ik ook Groenlinks mee) zijn helemaal niet meer onoverbrugbaar groot. De scheidslijnen tussen de partijen zijn zo vaag geworden dat de kiezer er geen hout meer van snapt en in sneltreinvaart haar interesse in de politieke partijen verliest. Waarom de bestaande partijstructuren niet openbreken en nieuwe maken?!

Helaas heeft Paars die belofte niet ingelost. De Paarse coalitienoten PvdA en VVD zijn niet van plan buiten hun eigen hekjes te denken. Maar ook het CDA en Groenlinks niet. De meeste van deze partijen staan al uiterst sceptisch tegenover veranderingen aan ons democratisch systeem, laat staan dat ze staan te juichen om iets aan zichzelf te veranderen. Het doorbreken van bestaande structuren is niet in de politiek nodig, maar ook in het stelsel van gezondheidszorg en sociale voorzieningen. PvdA, VVD, CDA en Groenlinks zijn echter zo verbonden met allerhande maatschappelijke organisaties dat ze ingrijpende veranderingen niet durven aangaan. Nederland is destijds een ton revolutionair buskruit voorgehouden, maar het is nooit tot ontploffing gebracht. Het democratisch systeem wat er stond toen Paars aantrad, dat staat er nog steeds. De achterkamertjespolitiek die er was, wordt nog steeds bedreven. En het kleurenpalet aan politieke partijen dat er was toen Paars begon, is ook onveranderd gebleven. Hoewel alle ingrediënten aanwezig waren om de Nederlandse politiek flink op te schudden, is er vrijwel niets van terecht gekomen. Het buskruit in inmiddels weggezaakt in de drassige polder en onbruikbaar geworden. Eeuwige zonde.

D66, de partij die werd opgericht om het 'systeem op te blazen' en aan de wieg stond van Paars, moet erkennen dat Paars mislukt is. Dat hoeft niet per se droevig te zijn voor de partij. D66 heeft door Paars indirect kunnen aantonen dat de VVD en met name de PvdA verantwoordelijk is voor de ongezonde status quo in de Nederlandse politieke cultuur. De standpunten van D66 over directe democratie hebben door Paars alleen maar aan belang en actualiteitswaarde gewonnen.

De meeste musicals of kluchten hebben een slotoverweging. D66 kan over Paars verzuchten: "Dank voor het geven van het verkeerde voorbeeld, we hadden dus toch gelijk. Gesterkt door ervaring trekken we verder ten strijde!"

Democratische discussie

Democratie en democratische vernieuwing blijft het belangrijkste thema dat de Jonge Democraten van andere (politieke) jongerenorganisaties onderscheidt. Dit komt bijvoorbeeld tot uiting in de vele moties die hierover op het congres behandeld worden en door de onderwerpen van de artikels in de Demo. Dit was aanleiding om hier een vast onderwerp in de Demo van te maken. Hierdoor kan op een gestructureerde manier de discussie binnen de JD gevoerd worden.

■ et artikel dat in de vorige Demo op deze plek verscheen vormde voor JD-leden helaas geen aanleiding tot een schriftelijke reactie. Dit is geen reden deze rubriek meteen op te heffen maar stimuleerde tot het verzinnen van nieuwe aanzetten voor een democratische discussie. Om nog eens duidelijk te maken wat de opvattingen van de JD over dit onderwerp zijn volgt dit keer een selectie uit het politieke programma. Hopelijk nodigt dit JD-leden uit tot het opnemen van de pen of het aanzetten van de computer (word).

De rubriek biedt ook plaats aan artikels over een onderwerp dat direct aan democratie verbonden is. In september heeft er bijvoorbeeld op de opiniepagina's van de kranten een discussie plaatsgevonden die goed in deze context past. Naar aanleiding van een opmerking van de Duitse Eurocommissaris Verheugen verschenen in de Volkskrant en het NRC-Handelsblad een aantal stukken over de vraag of er een referendum over de uitbreiding van de Europese Unie gehouden zou moeten worden. Deze rubriek biedt de mogelijkheid voor jonge democraten een (bescheiden) bijdrage aan het maatschappelijk debat te leveren. De Demo-redactie accepteert in dit verband ook stukken van niet JD-leden en zal mogelijk ook derden om hun mening gaan vragen.

Anders Kiezen (kiesrecht naar 16 jaar).

De kiesgerechtigde leeftijd moet van achttien naar zestien jaar verlaagd worden. Elke leeftijdsgrens kent natuurlijk een zekere mate van willekeur. Maar aangezien de leerplicht op zestienjarige leeftijd vervalt en vanaf dat moment iemand (formeel) als volleerd wordt

beschouwd en in staat wordt geacht om zijn/haar leven naar eigen overtuiging in te richten, zijn wij van mening dat een zestienjarige ook in staat geacht mag worden een mening te hebben over de inrichting van de samenleving. Het stemrecht voor 16 jarigen kan leiden tot een grotere betrokkenheid van jongeren bij de politiek.

Drempel voorkeurstemmen afschaffen

Politieke partijen bepalen meestal zelf in welke volgorde hun vertegenwoordigers op de kieslijsten worden geplaatst. Door de hoge kiesdrempel worden er zelden vertegenwoordigers gekozen op basis van voorkeurstemmen. De JD is van mening dat kiezers het beste zelf kunnen bepalen wie hen moeten vertegenwoordigen. Daarom willen wij dat op alle bestuurlijke niveaus de voorkeurstemmendrempels worden afgeschaft. Dit leidt ertoe, dat de behaalde zetels van een partij worden bezet door de kandidaten die de meeste stemmen hebben behaald, ongeacht hun positie op de kandidatenlijst.

Wisselende verkiezingsdata

De thema's waar de Provinciale- en Gemeenteraadsverkiezingen over moeten gaan behoren respectievelijk provinciaal en plaatselijk te zijn. Elke gemeente en provincie zou het tijdstip waarop hun verkiezing wordt gehouden zelf vast moeten kunnen stellen. Een veel gehoord tegenargument is dat de opkomst die toch al laag is, nog lager zou worden. De JD vindt dat het handhaven van een relatief hoge opkomst nooit het argument mag zijn om het provinciale en gemeentelijke karakter van respectievelijk de Provinciale Staten- en de Gemeenteraadsverkiezingen onder te laten sneeuwen.

D

Ernest Verhees

7

DEADLINE 18.1

Kopij dient voor 15 december in het bezit te zijn van de redactie!

Meer informatie is op pagina 2 te vinden.

Elections 2000: Moge de beste

Vannacht was het tweede grote debat tussen de twee presidentskandidaten van Amerika, Al Gore en George W. Bush. Voor wie geen zin had om half drie 's nachts zijn nest uit te gaan of de video verkeerd heeft ingesteld heb ik een geruststellende mededeling: je hebt niets, maar dan ook helemaal niets gemist. Ter illustratie een paar citaten van de heren tijdens dat weergaloze debat:

Bush Jr. tegen Gore: 'wij hebben jullie buitenlandse politiek altijd van harte gesteund en ook ik persoonlijk was en ben een groot bewonderaar van jullie daadkrachtige aanpak van de belangrijke issues op sociaal-economisch terrein.'

Gore tegen Bush Jr.: 'In het vorige debat heb ik een aantal uitspraken gedaan over de persoon Bush die niet zo bedoeld zijn en bij deze wil ik die uitspraken graag terugnemen. Ik denk dat Bush Jr. innerlijk een goed mens is met het hart op de juiste plaats.'

Wat moeten we hier nu mee? Het gaat hier potjandorie wel over wie de komende vier jaar de machtigste man ter wereld is. Een beetje meer pit had wat mij betreft echt geen kwaad gekund. Maar volgens de woordvoerders van de twee grootste politieke partijen in de Verenigde Staten zie ik dat helemaal verkeerd: de burgers van de USA willen een beschaafde, beleefde en genuanceerde president en zijn het 'moddergooien' tijdens de campagne, zoals dat in het verleden veelvuldig voorkwam, meer dan zat.

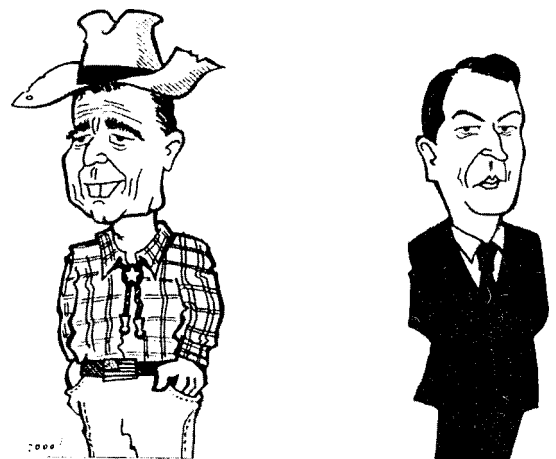
Dat laatste kan ik inkomen, maar wie zit er in vredesnaam te wachten op een poeslieve president die de tegenstander met veel begrip en lofuitingen tegemoetreedt? Lijkt mij absoluut niet bevorderlijk voor de uitstraling van de VS als mondiale grootmacht. Nee, volgens mij is er hier iets heel anders aan de hand. Volgens mij slaan de Democraten dit jaar liever over. Volgens mij denken de Republikeinen: laat Al Gore het maar doen, dan pakken wij de macht in 2005!

Deze verkiezingen verliezen heeft voor beide partijen voordelen, ervan uitgaand dat de komende vier jaar de economische groei in

Amerika stagneert of in ieder geval minder snel stijgt als in de regeringsperiode van Clinton. Zoals het er nu naar uit ziet lijkt dit uit te gaan komen. Ik ga uit van twee scenario's (of Al Gore wint, of Bush Jr. wint) en probeer te voorspellen wat het gevolg is op de langere termijn voor zowel de Democraten als de Republikeinen.

Stel dat Al Gore met de winst naar het Witte Huis gaat. De Amerikaanse burgers zijn gewend geraakt aan de economische voorspoed in de jaren '90 en dus is de druk op de schouders van Gore enorm groot. Het kan eigenlijk alleen maar tegenvallen. En dat doet het ook. Kortom: een ideaal klimaat voor de Republikeinen om flink oppositie te voeren. En met succes. De burgers zijn na 12 jaar uitgekeken op de Democraten; It's time for a change! De Republikeinen winnen de verkiezingen van 2005 met grote cijfers.

We nemen nu aan dat Bush Jr. het tot president schopt. Je krijgt hetzelfde verhaal: economische groei valt relatief tegen. De mensen klagen en verlangen naar een inspirerend leider zoals Clinton was. De burgers op straat denken: toen de Democraten aan de macht waren groeiden de economische bomen tot in de hemel en nu moeten we het doen met een president die niets afweet van buitenlandse politiek en alleen de allerrijk-

sten laat profiteren van de welvaart. Zelfs de meest conservatieve Republikeinen beginnen in te zien dat die ouwe snoeperd van een Clinton helemaal zo gek nog niet was. Bill Clinton, inmiddels hertrouwd met een twintig jaar jongere vrouw, stelt zich opnieuw

verliezen!

kandidaat voor de verkiezingen en wint in 2005 met overmacht.

Een vraag is tot nu toe nog onbeantwoord gebleven: waarom lijken de Republikeinen en de Democraten de regeerperiode van 2005-2009 zoveel belangrijker te vinden dan de aankomende regeerperiode? Een reden zou kunnen zijn dat er nu weinig nieuw beleid doorgedrukt kan worden. Door de welvaart is de gemiddelde Amerikaanse burger zeer tevreden en heeft dus geen behoefte aan allerlei radicale maatregelen. Zowel de Democraten als de Republikeinen kunnen dus amper het beleid in de naar hun gewenste richting sturen. De verkiezingen over 5 jaar winnen biedt daarentegen veel meer perspectief.

Kort samengevat: De Democraten en de Republikeinen proberen de VS verkiezingen van 2000 willens en wetens te verliezen met het oog op de veel gunstigere regeerperiode 2005-2009. Ze gaan er daarbij van uit dat wie dit jaar wint, over vier jaar verliest vanwege een afname van de economische groei.

Deze verkiezingen verliezen heeft voor beide partijen voordelen

Ik wens zowel Bush Jr. als Al Gore veel succes en sluit dit artikel af met de woorden: Moge de beste verliezen! **D**

LANDELIJK BESTUUR

info@jongedemocraten.nl

Voorzitter

Boris van der Ham

voorzitter@jongedemocraten.nl

06-15413760

Algemeen Secretaris a.i.

Ivo Spanjersberg

as@jongedemocraten.nl

06-53298395

Penningmeester

Edgar Zaagsma

penningmeester@jongedemocraten.nl

Bestuurslid Politieke Zaken (vvz)

Rogier van Rooij

biz@jongedemocraten.nl

06-51545112

Bestuurslid Pers en Promotie a.i.

Jasper Hormann

bpp@jongedemocraten.nl

06-21638204

Algemeen Bestuurslid Buitenland a.i.

Helene van Rijn

helene@jongedemocraten.nl

Landelijk Secretariaat

info@jongedemocraten.nl

Postbus 660

www.jongedemocraten.nl

Wees Voormgever van de Demo

VACATURE

De Demo zoekt direct nu ook naar een VOORMGEVER voor de Demo. Het is een voor de organisatie, maar wel zijn een klein bedrag beschikbaar. Het is een voor de organisatie, maar wel zijn een klein bedrag beschikbaar. Het is een voor de organisatie, maar wel zijn een klein bedrag beschikbaar.

AFDELINGEN

- * Afdeling Den Haag is vol enthousiasme gestart, dit onder leiding van Kim Waanders.
- * De afdeling begon met een politiek café met Lousewies van der Laan als gast.
- * Daarvoor was nog de gelegenheid om wat te eten.
- * Ruim 60 mensen waren tijdens de opening aanwezig.
- * De afdeling heet trouwens JD Haaglanden.
- * In Leiden is ook een nieuwe afdeling gestart.
- * Afdeling Groene Hart heeft zijn start uitgesteld tot 1 november.

LANDELIJK BESTUUR

- * Het congres zal in Den Haag worden georganiseerd.
- * Voor het komende congres komen er en aantal vacatures vrij in het Landelijk bestuur, voor meer info mail of bel met Boris.

WERKGROEPEN

Het is de Demo-redactie op dit moment onbekend welke landelijke werkgroepen actief zijn en welke activiteiten worden ondernomen, in de volgende Demo hopen wij hier meer over te kunnen berichten.

ACTIVITEITEN

HET INTRODUCTIEWEEKEND

Op een zonnige zondagmorgen vertrok ik naar Soest om een deel van het programma van het introductieweekend mee te maken. Ik heb echter zeer veel spijt dat ik niet het hele weekend langs ben gegaan. Er werd namelijk tijdens het introductieweekend weer eens stevig en heftig gediscussieerd, wat de laatste tijd

helaas niet zo veel voorkomt. Zeker bleek het zaterdagavond er erg hard aan toe zijn gegaan. Het onderwerp van het introductieweekend was de problematiek van Zwarte Scholen. Hoe zorg je er bijvoorbeeld voor dat allochtone kinderen beter de nederlandse taal leren. Zo werd er er onder andere voorgesteld om de leeftijdsgrens voor verplicht onderwijs te verlagen van vier naar drie jaar. Sommige waren er zelfs voor om de leeftijd 2 te hanteren. Dit als doel om eerder met vaardigheden te kunnen starten en om zo de achterstand van de allochtone jongeren te verminderen. De afwegingen en argumenten kun je lezen in een nog te verschijnen artikel in de Demo. Maar naast het serieuze onderwerp was erg ook genoeg ruimte om meer kennis te kunnen vergaren over de JD en elkaar beter te leren kennen onder het genoot van een borrel en lekker eten.

DAGJE CONGRES VAN HET NOORDEN.

Vroeg, te vroeg voor de zaterdagmorgen, gaat mijn wekker af. Vlug opstaan en snel nog wat de olympische spelen bekijken. Uiteraard te lang treuzelen met brood eten en aandacht geven aan de hond des huizes die nog heerlijk duf in haar mand ligt en blij is met alle aandacht en die ook zeer opeist. Toch nog de trein van 7.09 uit Woerden richting Utrecht. Volgens de reisplanner komt de trein daar aan om 7.21 en de intercity vertrekt om 7.22 naar Groningen. Na een kort sprintje nog gelukt te halen ook. Om toch nog eens positieve reclame te maken voor de NS: de intercity stopte zeer kort op de stations Meppel en Hoogeveen om een paar mensen uit te laten terwijl normaal gesproken de Intercity daar niet stopt. Dat is toch wel

tof van ze. Anders hadden de mensen heel erg lang moeten wachten in Zwolle of overstappen in Assen.

Het congres werd georganiseerd door vier politieke jongerenorganisaties waaronder

Een van de leukste aspecten van zo'n congres is dat je veel verschillende mensen ziet. Helaas waren er tijdens de workshops weinig discussies. Liggen de meningen binnen de politieke jongerenorganisaties dan zo dicht bij elkaar? Het was leuk om

de JD. Het was zelfs het eerste congres in Nederland. Het thema van de dag was "Primaat aan de politiek". Een arsenaal aan bekende mensen was aanwezig. Zo kwam de Commissaris van de Koningin van Groningen, de heer Alders, een openingsbabbel verrichten. Daarna was het de beurt aan Huub van het Hek om een lezing over het geheel te geven. Maar er was ook een forum met o.a. de kamerleden Joop Wijn (CDA) en Olga Scheltema - de Nie (D66).

Na het forum was er ruimte voor uitgebreide workshops:

- * Toekomst van Democratie
- * One-issue organisaties aan de macht
- * "Het Parlement lam of leeuw?"
- * Pers in de ban!

te raden van welke partij de mensen waren en daarna een gesprek aan te knopen om te kijken of het goed was. Ook is het altijd grappig om de congrescommissie te zien stressen terwijl dat eigenlijk helemaal niet nodig was omdat het simpelweg gewoon zeer goed georganiseerd was. Het zelfs te horen krijgen dat je toch iets vrolijk moet kijken en geen wallen onder de ogen moet hebben!

De dag werd afgesloten met een discussie en conclusie debat waar Boris lekker op dreef was en als enige een goed applaus kreeg! Kortom het was zeer de moeite waard om langs te gaan, dus iedereen moet volgend jaar ook gewoon gaan!

D

De Internetpagina

In deel 2 een fragmentarisch overzicht van enkele sites over onderwijs. Dit vanwege de grote belangstelling voor onderwijs in de Miljoennnota en omdat de scholen inmiddels, weer een aantal weken begonnen zijn.

Om het huiswerkleed voor de Middelbare scholieren onder de JD-ers die in de Tweede Fase beland zijn enigszins te verzachten hebben wij vooral gekozen voor onmisbare scholieren-sites.

Dit is bij lange na geen volledig overzicht van wat het onderwijs op internet te bieden heeft maar die pretentie hebben wij ook niet. Daarvoor kun je beter op internet zelf gaan zoeken...

www.nl-menu.nl

een handig overzicht van onderwijs-gerelateerde onderwerpen. Een ideaal startpunt. Van basisonderwijs tot volwasseneducatie en alles wat daar tussen zit.

www.aob.nl

de algemene onderwijsbond. Op mijn scherm verschijnt onmiddellijk het laatste nieuws over de voortgang van onderhandelingen en het nieuws dat Adelmund een plan in heeft gediend voor de invoering van een zorgbudget in het voortgezet onderwijs. Recente en minder recente publicaties, een uitgebreide linkpagina en zelfs een heus bulletin-board.

www.laks.nl

Landelijk Actie Komitee Scholieren. Een nogal uitbundig vormgegeven site. De kleuren, plaatjes en pop-ups spatten letterlijk van het scherm.

Helaas is de informatievoorziening op een stuk lager niveau. De agenda is tijdelijk gesloten en het laatste nieuws is gedateerd. Snel verder naar een andere site...

www.schoolstress.nl

De makers van deze site (een samenwerkingsproject tussen LAKS, Loesje, KUN en Nivon) maken zich zorgen of middelbare scholieren nog wel tijd over houden voor hobby's en vrije tijd nu door de Tweede Fase en het Studiehuis scholieren niet in 6 of 7 maar in 15 vakken

examen moeten doen. Ook vragen ze zich af of 15-jarigen wel gedisciplineerd genoeg zijn om zelf hun huiswerk te plannen en ruim van te voren te beginnen met leren voor tentamens. Op deze site kunnen scholieren hun ongezouten mening kwijt over het Studiehuis. En die zijn niet mals...

De site ziet er niet alleen prachtig uit, hij is ook nog eens overzichtelijk en bij vlagen amusant: wat te denken van de hilarische anti-schoolstresstips?

www.schoolsite.utwente.nl

Alleen toegankelijk voor mensen met een fenomenale internetverbinding, de nieuwste versie van Flash, en flink veel doorzettingsvermogen. Maar dan heb je ook wat: uittreksels, boekverslagen, spreekbeurten, uitgebreide informatie voor aankomende studenten en de eindexamen opgaven + uitwerkingen van de afgelopen 10 jaar voor alle vakken. Kortom een must voor iedere scholier. De Universiteit Twente hoopt met deze site nieuwe studenten te werven dus pas op met het achterlaten van persoonlijke gegevens of het risico is groot dat je regelmatig wordt lastig gevallen met reclame voor de UT.

www.cito.nl/vo/ce/verslag/eind_fr.htm

Heb je vorig jaar eindexamen gedaan en wil je nog eens nagenieten?

Het examenverslag geeft je een indruk van de wijze van produceren van de examens en van de resultaten in 2000. Het is een bestand van 664Kb en te downloaden op de bovenstaande URL.

www.studentenbureau.nl

Je bent student en je wilt wat ervaring opdoen. Het studentenbureau fungeert als intermediair tussen studenten en bedrijven en helpt je met het vinden van een passende afstudeeropdracht of stage. Daarnaast geven ze ook nog tips voor het opstellen van een CV.

www.ibg57.ib-groep.nl/home

De informatie beheergroep: oftewel Groningen, dat bureaucratische logge apparaat waar je hoe dan ook mee te maken krijgt als je door wil leren. Je studiefinanciering

regelen en je aanmelden voor een opleiding in het hoger onderwijs doe je tegenwoordig via internet. Geen gedoe meer met ingewikkelde formulieren maar gewoon even invullen op het web. Absoluut noodzakelijk.

Demo goes interactive

De internetpagina krijgt in de nabije toekomst een broertje op – zeer voorspelbaar – de homepage van de JD (www.jonge-democraten.nl). Dit vormt onderdeel van een geplande

actualisering en restyling van de site van de Demo. Naast een overzicht van links zal er ook een mogelijkheid komen op een stelling over het betreffende onderwerp te reageren. In de Demo zal vervolgens een samenvatting van de reacties worden gegeven.

Om dit alles in goede banen te leiden zijn we op zoek naar mensen met enige internetervaring die hier tijd aan willen en kunnen besteden.

D

Vrouwen vooruit?

In Demo 17.2 stond het artikel 'Vrouwen vooruit!' waarin duidelijk wordt gemaakt dat positieve discriminatie ook discriminatie is en dus geen goede zaak. Daar ben ik het van harte mee eens. Verderop in het artikel staan echter minder vanzelfsprekende zaken. Ik citeer: "Pas als het voor mannen veel aantrekkelijker wordt gemaakt om ook in deeltijd te gaan werken en ze zodoende een deel van de zorgtaken kunnen overnemen, kan deze optie slagen."

■aar aanleiding hiervan ben ik me gaan afvragen wat er voor mannen nu dan zo onaantrekkelijk is aan deeltijdwerk. Volgens mij zijn daarvoor drie oorzaken: ten eerste de lagere status, ten tweede de (ook relatief) lagere beloning en ten derde de beperkte carrièremogelijkheden. Behalve de beloning los je die nadelen van deeltijdwerk mijns inziens niet zomaar op, omdat ze diep geworteld zijn in onze cultuur. Ik snap de conclusie dat de problemen zichzelf zouden oplossen dan ook helemaal niet.

Het feit dat er meer en betere vrouwelijke dan mannelijke studenten zijn, lijkt hoopgevend. Als je je echter eerst verdiept in de universiteit van de jaren zeventig blijkt dat tegen te vallen. Toen waren er namelijk al veel vrouwelijke studenten (circa 40%). Waar zijn die gebleven? Uitzonderingen daargelaten zie je ze niet terug in topfuncties in het bedrijfsleven, niet op topniveau in de politiek (hoewel vrouwen hier rela-

tief goed zijn vertegenwoordigd) en al helemaal niet aan de universiteit als hoogleraar (minder dan 10% van de hoogleraren is vrouw).

Maar Nederlanders denken toch steeds geëmancipeerder? Niet waar, in de jaren negentig is onze mening ten aanzien van de gelijke verdeling van huishoudelijke taken en betaalde arbeid onder mannen en vrouwen juist iets conservatiever geworden (volgens de laatste edities van het Jaarboek Emancipatie van het CBS en het Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid).

Kortom: staakt uw pogingen tot vrouwenpeptalk dat de schade wat werk betreft ten opzichte van mannen langzaam maar zeker zal worden ingehaald, want er is niets dat daarop wijst. Vrouwen hebben nog altijd niet dezelfde kansen als mannen op de arbeidsmarkt en ook financieel worden ze benadeeld (vrouwen verdienen bruto per uur enkele euro's minder dan hun mannelijke collega's). Er zal echt veel meer moeten gebeuren dan slechts het bevorderen van deeltijdwerk om die ongelijkheid recht te trekken. Daarvoor zijn namelijk ook inspanningen en offers van werkgevers en de voltijds werkende mannen noodzakelijk. Jammer dat vrouwen zo weinig initiatief nemen om hun slechtere positie op de arbeidsmarkt zo snel mogelijk tot het verleden te laten behoren.

D

Jasper Laros

13

Boris over zijn rol bij de JD

Ruim twee jaar lang is Boris van der Ham voorzitter geweest van de Jonge Democraten. In deze tijd heeft hij met zijn enthousiasme de JD proberen te vernieuwen en te vergroten. In dit interview bekijken we zijn resultaten en zijn bevindingen van deze periode.

Het Begin van de JD tijd

op school interesseerde ik me al voor politiek. Ook thuis werd er veel over gepraat. Vakken als maatschappijleer en geschiedenis vond ik eigenlijk het leukst. Op mijn vijftiende, ik zat toen in 4 Havo, ben ik echt politiek actief geworden. Ik ging naar vergaderingen van de plaatselijke afdeling van D66 en zo kwam ik ook in contact met de Jonge Democraten.

Joffrey Bieleman

14

Eenmaal lid ben ik naar een introductie-weekend gegaan. Met vijftien jaar was ik verreweg de jongste. Tijdens dat introductie-weekend was er ook een jongen die, geloof ik, eerstejaars student politicologie en filosofie was. Toen hij aan het woord

kwam was er geen touw aan vast te knopen. Er daalde een regenbui van ingewikkelde termen en politieke uitdrukkingen op mij neer. Ik dacht onmiddellijk: "O, god, dit begrijp ik allemaal niet. Politiek is duidelijk niet voor mij weggelegd." Maar toen onderbrak iemand van het toenmalige Landelijk Bestuur de jongen en zei dat hij iets minder moeilijke woorden moest gebruiken: "Het is een grotere uitdaging om in eenvoudige taal over politiek te spreken, dan je te verschuilen achter allemaal termen."

Vanaf dat moment wist ik: dit is mijn club. De grote toegankelijkheid van de JD trok en trekt me erg aan. Het is een open vereniging. Zowel in inhoud als in organisatie.

Wat heb je zoal gedaan binnen de JD voordat je voorzitter werd?

De eerste jaren van mijn lidmaatschap niet

eens zo veel. Ik ging af en toe eens naar een congres en deed zo nu en dan mee aan een training. Pas een paar jaar geleden werd ik echt actief. In de werkgroep 'Vrijzinnig-Democratie' werkte ik mee aan een nieuw beginselprogramma voor de Jonge Democraten. Ik heb me in 1997 verkiesbaar gesteld voor Bestuurslid Politieke Zaken in Het Landelijk Bestuur en werd ook vice-voorzitter. In 1998 waren er Tweede Kamerverkiezingen en samen met de toenmalige voorzitter Joost Boermans heb ik een hectische periode meegemaakt. Heel druk, maar heel leuk. We schreven het pamflet 'D66, hit your darling', waarin we D66 opriepen om niet blind te varen op de Paarse coalitie. Na de verkiezingen kwamen we samen met de andere Paarse Jongerenorganisaties met voorstellen aan de formateurs van Paars II.

Toen voorzitter

Eind 1998 ben ik voorzitter geworden. Met een zeer enthousiast bestuur met veel ambities. Als ik nu terug kijk kan ik zeggen dat een hoop van die ambities zijn waargemaakt. Alleen hadden we verwacht dat veel eerder te kunnen doen. Bijvoorbeeld de professionele ring van het landelijke secretariaat. Vorige maand is pas onze ledenadministratie uitbesteed aan D66. Ik ben blij dat ik dit resultaat van veel overleg en discussie nog op de valreep kan meemaken. De lange adem loont, blijkbaar. Ook nam het Landelijk Bestuur zich voor om meer laagdrempelige landelijke activiteiten te organiseren zoals excursies en politieke debatten. Op die manier wordt het makkelijker voor nieuwe leden om eens een kijkje te nemen en hun eerste schroom te overwinnen. En het werkte: veel mensen die met zo'n laagdrempelige activiteit meegingen zijn daadwerkelijk actieve JD-ers geworden. De interne communicatie is enorm verbeterd doormiddel van de Nieuwsbrief en het meer verschijnen van de Demo. Ook de visie op ons campagnemateriaal werkte. Toen ik voorzitter werd dacht ik: dat gaan we allemaal snel doen dat gaat allemaal snel lukken. Maar de praktijk was toch weerbarstiger. Het eerste jaar van mijn voorzitterschap heb ik me dan ook voornamelijk op de interne

organisatie gericht. Eerst moet het motorblok van de vereniging een beetje op orde zijn, voordat je kan gaan rijden.

Trotse momenten

We zijn niet voor niets een politieke jongerenorganisatie. We willen iets bereiken. Ik

ben eigenlijk alleen nog maar meer overtuigd geraakt van het belang van politiek jongerenwerk. Ik ben trots op mijn doorzettingsvermogen.

Grootse blunder

Ik kan me niet echt een 'grootste blunder'

‘Ik heb geleerd om als bestuurder geduldiger te zijn’

ben erg trots geweest op de momenten waarop we succesvol naar buiten hebben kunnen optreden. In de landelijke media, naar de Tweede Kamer toe. Door opinie-artikelen te schrijven waar veel reacties op kwamen, bijvoorbeeld. Ik noem de opinie-artikelen over Democratisering, over Oostenrijk en onlangs nog over het gedoogbeleid. Maar ook onze rol na de kabinetscrisis rond de 'Nacht van Wiegel'. Toen we ons een aantal maanden geleden kwaad maakten over het gedogen van landbouwgif, werd onze bijdrage zelfs genoemd op het kathedertafel van de Tweede Kamer! Voor de rest ben ik blij dat de vechtersmentaliteit weer een beetje terug is bij de JD. Een paar weken geleden was er een grote bijeenkomst van de verschillende Politieke Jongerenorganisaties in De Rode Hoed. Het viel op dat het vooral JD-ers waren die hun bek opentrokken. Heel goed. Wat mijzelf betreft ben ik trots op de enorme ervaring die ik heb kunnen opdoen. Het besturen, de meningsvorming, de media etc. Ik heb me echt het schompes gewerkt, maar het heeft resultaat gehad. Er is geen verveling of verzuring opgetreden. Integendeel: ik

voor de geest halen. Misschien heb ik die wel verdrongen! Maar ik denk dat alle kleinere of grotere blunders terug te voeren zijn op ongeduld. Ik heb geleerd om als bestuurder geduldiger te zijn. Ik ben nature een 'macher': Liever vandaag dan morgen. Soms moet je even tot tien tellen.

Ooit gedacht om tussentijds op te stappen?

Nooit. Ik heb nooit gedacht: krijg allemaal de tering, je ziet me nooit meer terug. Juist op momenten dat je voor lastige beslissingen staat, wordt je als voorzitter uitgedaagd. Op die momenten ben je het hardst nodig. Daar leer je ook het meest van.

In 10 woorden de JD

Jezus wat een vraag! Jonge Democraten: als je zelf wilt kiezen.

Links en Rechts

Is de JD Links of rechts? Links en rechts zegt mij absoluut niets. Wij zijn onmiskenbaar progressief waar het gaat over zaken als democratisering, milieu en sociale zekerheid.

Bij de uitdrukking 'Links' denk ik altijd aan zeuren en overal tegen zijn. Dan ben ik liever progressief. Aan de andere kant pleiten we voor een degelijke financieel beleid van de overheid. Is dat dan rechts? Die begrippen zijn totaal verouderd. Tien jaar geleden was iemand rechts als hij of zij pleitte voor meer geld voor defensie. Nu zou je vanuit progressieve overwegingen juist kunnen pleiten voor meer geld voor defensie, om deel te kunnen nemen aan vredesmissies. Ik bedoel maar. Jonge Democraten zijn principiële democraten. Jongeren moet zelf uitmaken wat ze kiezen. Keuze-mogelijkheid hebben. Zowel in het groot als in het klein. Kies de minister-president, maar heb ook de vrijheid en de financiële ruimte om de studie te kiezen die je het meest bevalt. Partijen als de PvdA en Groenlinks zeggen wel dat ze voor een ander politiek systeem zijn, maar wanneer puntje bij paaltje komt tonen ze zich vaak verradelijk behoudend.

De toekomst van D66

D66 doet het in de Tweede Kamer aanmerkelijk beter dan tijdens Paars I. Door het debat over de Nieuwe Economie, de genen-technologie en de modernisering van de monarchie aan te zwengelen, hebben ze zich weer een

niet terugleunen op een leuk imago, zoals Groenlinks en de VVD. De enige manier waarop ze zich kunnen onderscheiden is door gewoon met interessantere ideeën te komen. En eigenlijk is dat ook maar het beste. In de politiek hoort het immers over ideeën te gaan. Ik ben lid van D66 en bij mij geldt: "When I fall in love, it will be forever.", dus ik zal me na mijn JD-periode zeker gaan inzetten voor die partij. Daar valt nog veel te doen. De JD moet inhoudelijk altijd onafhankelijk blijven van D66. We moeten de hele politiek, dus ook D66, vanuit een vrije positie kunnen volgen en beïnvloeden. Op organisatorisch vlak is het handig om af en toe samen te werken, maar daar moet het bij blijven.

De toekomst van de JD

We zijn een kleine organisatie, maar we hebben ons de afgelopen tijd zeer sterk in de kijker laten spelen. Niet door onze omvang, of omdat we bij een grote partij horen, maar

interessante partij getoond. Ik heb de verwachting dat ze bij de komende verkiezingen gelijk zullen blijven in zetelaantal. Maar daar moet nog wel hard aan gewerkt worden. Ze kunnen

gewoon omdat we interessante initiatieven en ideeën hadden. Zo was de JD de initiatiefnemer van het gezamenlijk statement van de jongerenorganisaties over het gedoogbeleid. Niet afwachten wat anderen doen, maar voorop lopen. De JD schreef de afgelopen tijd veel opinië artikelen en voorstellen. De kracht van de JD zal in de toekomst dus niet liggen in haar omvang of in de imitatie van de volwassen politiek, maar in creativiteit en oorspronkelijkheid. Er zijn momenteel weinig jongeren lid van een politieke jongerenorganisaties. Het is nog niet eens

een procent van de jongeren. Toch heeft politiek op al die jongeren wel enorm veel invloed. Het is overigend best te begrijpen dat veel jongeren geen interesse hebben: het systeem is ondoorzichtig en vaak onbegrijpelijk. Het is een acute opdracht aan de verschillende politieke jongerenorganisaties, en aan de JD in het bijzonder, om daar iets aan te doen. De JD heeft in die taak een mooie uitgangspositie vanwege onze open cultuur en onze concrete ideeën over het veranderen van het politieke systeem. Met die ideeën moeten we nog meer de boer op, het internet op, naar buiten! Dat vergt een nog professionelere organisatie en veel overtuigingskracht. Ik heb trouwens het vermoeden dat jongeren steeds meer inzien dat ze zich toch moeten organiseren om iets

'D66 doet het in de Tweede Kamer aanmerkelijk beter dan tijdens Paars I'

voor elkaar te krijgen. Samen sta je sterker, ook als individualist. Als je ziet hoe de politiek over jongeren heen walst toen het ging over het studiehuis in het middelbaar onderwijs of bij de manier waarop in Nederland jongerenbeleid wordt vormgegeven, dan kan een tegenreactie op termijn niet uitblijven. De JD heeft jongeren veel te bieden, dus ze zijn van harte welkom ons als platform te gebruiken.

Ga je het voorzitterschap missen?

Dat denk ik wel. In deze functie zit je overal bovenop. Het is een snelkookpan. Je ontmoet zoveel mensen, ontwikkeld zoveel ideeën en krijgt met zoveel bestuurlijke kwesties te maken. Elke dinsdag ga ik naar de fractievergadering van D66 aan het Binnenhof om te horen wat er speelt. Je spreekt met kranten, radio, televisie. Je kan nieuwe leden de weg wijzen hoe ze hun mening om kunnen zetten in invloed. Ik heb uitgebreide contacten gehad

met collega's in het buitenland. Heb congressen, debatten, excursies, trainingen -noem maar op- georganiseerd. Ook het contact met andere jongerenorganisaties en met JD-ers uit de adelingen ga ik ontzettend missen, denk ik. Ik ben oprecht dankbaar dat ik dit allemaal het mogen meemaken. De leukste periode van mijn leven, tot nog toe.

Blijf je na je voorzitterschap nog actief bij de JD?

Absoluut. Ik wil me gaan inzetten voor het JD-opleidingsinstituut 'Demosthenes'. Trainingen geven, activiteiten organiseren. Ook blijf ik het project 'Jonge Democraten, Nieuwe Democraten' leiden. En ik ben altijd te porren om mee op campagne te gaan. Dat is het leukste.

Opvolger doorgeven ?

Wat ik mijn opvolger zou willen doorgeven? Ik denk dat het verstandig is om het beleid met betrekking tot ledenbinding en de politieke ideevorming voort te zetten en uit te brei-

De noodzaak van netwerken?

Als ingenieur in opleiding mag ik mij verheugen in een grote populariteit onder werkgevers. Met de huidige vooruitzichten, liggen de mooie banen, met bijbehorende mooie salarissen en lease-auto's voor het oprapen. En als je dan ook als afgestudeerde WO'er na 5 jaar nog steeds onder de ton zit, heb je toch echt iets fout gedaan. Ook als de leasebak onder je reet ontbreekt, kijken je vrienden je meewarig aan. Hoe kan je zo ooit die monster hypotheek afsluiten en voor je dertigste gesetteld zijn in grachtenpand met man en hond.

Ook een eigen bedrijf beginnen behoort tot de mogelijkheden. Maar daar heb ik wel echte toewijding voor nodig, minimaal 100 uur in de week, waarschuwen de kersverse beursgenoteerde ondernemers me in seminars en lezingen die in overvloed aan de TUD gegeven worden.

Floor de Heus

Maar waarom zouden vervende studenten als wij zo ons best doen? De banen liggen zo gezegd voor het oprapen, en overal zijn tekorten. Zou nu juist niet een wat laksere mentaliteit moeten ontstaan? Een baan is maar een baan, morgen zo weer een andere... Maar het enige waar dit voor lijkt op te gaan, is dat mensen nu harder naar de baas lopen voor salarisverhoging of een mooiere auto.

Het past precies in die trend van 24 uur per dag met je carrière bezig zijn. En het ergste is, alles is ook leuk tegenwoordig: funshopping, funcooking, funworking... wie heeft deze modetermen niet gehoord. Je gaat voor je lol aan iets werken, maakt voor je lol 80 uur in de week, integreert zelfs sport en je vrije tijd met je werk.

Was vroeger werk en vrije tijd tenminste gescheiden, en mocht je je werk zien als een noodzakelijk kwaad, tegenwoordig moet het leuk zijn, en moet je er alles voor over hebben. Zo niet, dan betekent het dat je niet op de 'juiste plek' zit, en snel een carrière move moet maken, natuurlijk niet zonder bijbehorende salarisverhoging en nieuwer model leasebak.

Je status wordt afgelezen aan de nulletjes op je salarisstrookje en de optreksnelheid van je leasebak.

Binnen deze trend past netwerken helemaal. Want, netwerken is vooral LEUK.

Waarom? Waarom die drang om voor je dertig-

ste binnen te zijn? Waarom op je vrije avond toch maar naar die afscheidsborrel van een vage collega, om "waardevolle relaties" op te doen, voor potentiële andere banen of opdrachten? Waarom die constante drang jezelf te profileren? Waarom dat idee dat het gras altijd nog groener kan en moet? Juist nu het ons zo goed als nooit tevoren gaat, leggen we de lat voor ons zelf hoger.

Dat komt, zeggen netwerkgoeroes van Hezewijk en Metzke, omdat het allemaal helemaal zo makkelijk niet is op de arbeidsmarkt! Netwerken is bittere noodzaak! In hun "Je kent wie je bent, de verborgen kracht van relatie netwerken" stellen zij dat netwerken een kwestie van overleven is. Want door factoren als de nog altijd uitbreidende verzuiling, globalisering en flexibilisering wordt het voor een werknemer steeds onzekerder. Dus is netwerken belangrijk. Om de alternatieven en mogelijke vluchtweggetjes open te houden.

De politiek is een ander verhaal. Hiermee is het begrip netwerken hecht verbonden. Want hoe kom je anders ergens, je contacten zijn alles. En dus raad ik een ieder van de ambitieuze lezers aan, het boekje van van Hezewijk en Metzke te kopen, en te koesteren. Naast de tip om je kennissenkring eens te becijferen op rendement, informatiegehalte en potentiële uitbreiding van je netwerk via het huppe, staat het boekje bol van de anekdotes over de klinkende namen in de zakenwereld en de politiek.

Een aanrader voor iedereen, die het begrip netwerken met de nodige scepsis bekijkt, maar niettemin wel graag van alle markten thuis wil zijn!!

** "Je kent wie je bent, de verborgen kracht van relatie netwerken", Jos van Hezewijk en Marcel Metzke
Uitgeverij Balans 1996, vanaf 1998 te verkrijgen als Rainbow Pocket.

D

Frankrijk

Staatsbestel

Frankrijk is een parlementaire Republiek met een (sinds kort) voor 5 jaar benoemde president (Chirac) en een gecentraliseerde administratieve organisatie met 22 regio's, verdeeld in 96 departementen. Het land kent verder vier overzeese departementen (Frans Guyana, Guadeloupe, Martinique en Réunion) drie overzeese gebiedsdelen (Frans Polynesië, de Wallis en Futuna-eilanden en Nieuw Caledonië), twee overzeese 'collectivités territoriales' Mayotte en St-Pierre-en-Miquelon en enkele gebieden op de zuidpool.

Enkele jaartallen

1789 Franse revolutie,
1815 nederlaag
Napoleon bij Waterloo, 1959 De Gaulle president, 1968 studentenopstand Parijs, 1995 kernproeven Mururoa.

Reden van keuze:

De Frankrijkreis van de JD.

Politiek

Van de talrijke partijen en bewegingen zijn de belangrijkste ter linkerzijde de Parti Socialiste (PS, Jospin), de Parti Communiste Français (PCF) en de Mouvement des Radicaux (MRG) en ter rechterzijde de Rassemblement pour la République (RPR, Chirac), de Parti Républicain (PR) en het Centre des Démocrates Sociaux (CDS). De centrumpartijen vormden begin 1978 de Union pour la Démocratie Française (UDF), samengesteld uit de PR, het CDS en een deel van de Parti Radicale Socialiste (PRS). Het Front National (FN) van Jean-Marie Le Pen, opgericht in 1972, is een extreem-rechtse politieke partij, die vooral sedert het midden van de jaren tachtig een politieke machtsfactor is geworden.

Belangrijke kwesties

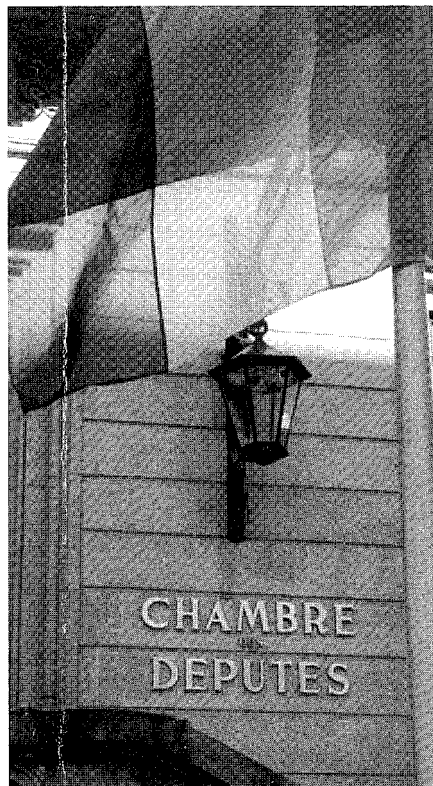
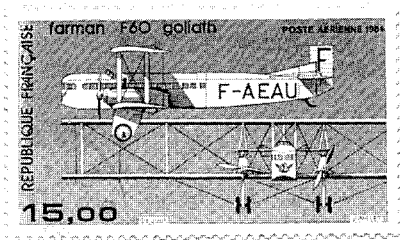
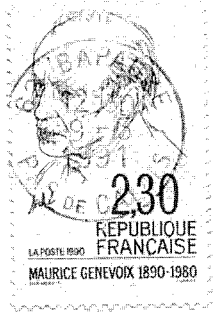
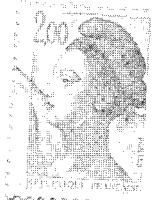
Drugsbeleid (met name voor de relatie met Nederland van belang), de positie van Corsica, protesterende boeren en vrachtwagenchauffeurs.

Enkele cijfers:

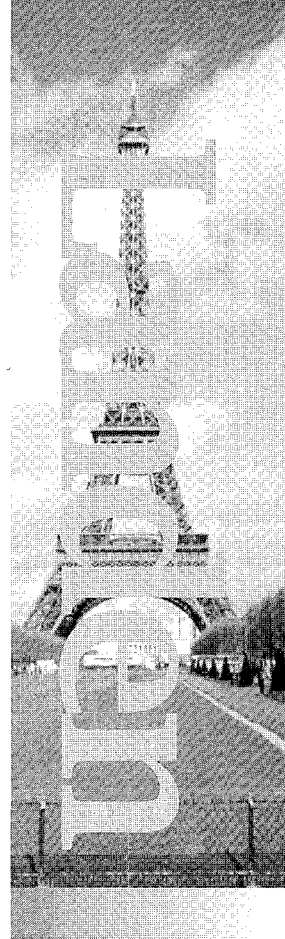
Oppervlakte: 551 100 km₂
Inwoneraantal: 58 miljoen (10 miljoen in Parijs e.o.)
Broodverbruik: 3,7 miljoen ton per jaar

Toerisme:

Populairste vakantieoord ter wereld en van Nederlanders (1997: 67 miljoen bezoekers)

D

19
Pro

www

www.nieuwedemocraten.nl
www.nieuwedemocraten.nl
www.jongedemocraten.nl
www.jongedemocraten.nl

